

ΣΧΟΛΗ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΣΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ
ΕΛΕΓΚΤΙΚΗ

Διπλωματική Εργασία

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ, ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥΣ ΚΑΙ
ΕΦΑΡΜΟΓΗ Δ.Λ.Π. ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΤΟΥ

ΠΟΥΛΤΙΔΗ ΧΡΗΣΤΟΥ

Επιβλέπων Καθηγητής: Ταχυνάκης Παναγιώτης

Υποβλήθηκε ως απαιτούμενο για την απόκτηση του Μεταπτυχιακού Διπλώματος
στην

Εφαρμοσμένη Λογιστική και Ελεγκτική

Νοέμβριος 2022

Στη μνήμη του πολυαγαπημένου μου πατέρα

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Σε αυτό το σημείο της πτυχιακής μου, θα ήθελα να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου σε όλους όσους προσφέρθηκαν να με βοηθήσουν καθ' όλη τη διάρκεια των σπουδών μου. Πρώτα απ' όλα θα ήθελα να ευχαριστήσω τον επιβλέποντα καθηγητή μου, κύριο Ταχυνάκη Παναγιώτη, ο οποίος ήταν συνεχώς δίπλα μου σε όλη τη διάρκεια της εν λόγω έρευνας, καθοδηγώντας με και επιλύοντας κάθε μου απορία οποιαδήποτε στιγμή τον χρειάστηκα.

Επιπρόσθετα, θα ήθελα να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου στο πιο σημαντικό κομμάτι της ζωής μου, την οικογένειά μου, για την βοήθειά τους καθ' όλη τη διάρκεια της εργασίας, όχι μόνο υλική, αλλά και συναισθηματική.

Τέλος, θα ήθελα να ευχαριστήσω όλα τα μέλη αυτού του μεταπτυχιακού προγράμματος: όλους τους συμφοιτητές μου και όλους τους καθηγητές μου που μας μετέδωσαν τις γνώσεις τους.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι να εξηγηθούν και να γίνουν αντιληπτοί οι όροι της Λογιστικής, των Ελληνικών Λογιστικών Προτύπων, των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων, τα πλεονεκτήματα-μειονεκτήματα από την υιοθέτησή τους, οι διαφορές ανάμεσα τους, καθώς και ο αντίκτυπος των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων στις ελληνικές επιχειρήσεις. Πιο συγκεκριμένα, στο πρώτο κεφάλαιο γίνεται μία μικρή εισαγωγή σχετικά με τον τομέα της Λογιστικής και τα Ελληνικά-Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα. Στη συνέχεια, πραγματοποιείται βιβλιογραφική ανασκόπηση σχετικά με το θέμα της εργασίας και παρουσιάζονται μελέτες σχετικά με την εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων σε διεθνή και παγκόσμιο επίπεδο. Στο τρίτο κεφάλαιο γίνεται αναφορά στα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα, στον Ν. 4308/2014, καθώς και στα πλεονεκτήματα-μειονεκτήματα που προκύπτουν από την εφαρμογή των Ελληνικών Λογιστικών Προτύπων. Στη συνέχεια, σειρά έχει η ανάλυση και αναφορά των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων, οι γενικές αρχές τους και τα πλεονεκτήματα της εφαρμογής τους. Έπειτα, αναφέρονται τα όργανα των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων και ακολούθως παρουσιάζεται λεπτομερώς το καθένα από αυτά. Το τρίτο κεφάλαιο διαπραγματεύεται επίσης τις διαφορές που παρουσιάζονται ανάμεσα στα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα και στα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα για τη σύνταξη των οικονομικών καταστάσεων και παρουσιάζει τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα που έχουν προκύψει από την υιοθέτηση των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων από τις ελληνικές επιχειρήσεις. Τέλος, σειρά έχουν τα συμπεράσματα, οι περιορισμοί της έρευνας και οι προτάσεις για μελλοντική έρευνα.

Λέξεις- Κλειδιά

Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα, Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο

ABSTRACT

The purpose of this paper is to explain and understand the terms of Accounting, Greek Accounting Standards, International Accounting Standards, the advantages-disadvantages of their adoption, the differences between them, as well as the impact of International Accounting Standards on Greek businesses. More specifically, the first chapter gives a brief introduction to the field of Accounting and Greek-International Accounting Standards. Subsequently, a literature review on the topic of dissertation is carried out and surveys on the implementation of International Accounting Standards at international and global level are presented. The third chapter analyses the Greek accounting standards, the law 4308/2014, as well as the advantages-disadvantages resulting from the implementation of Greek Accounting Standards. Subsequently, the analysis and reference of International Accounting Standards, their general principles and the advantages of their application are presented. Next, the tools of International Accounting Standards are listed and then each of them is presented in detail. The third chapter additionally discusses the differences that exist between the Greek Accounting Standards and International Accounting Standards for the preparation of financial statements and presents the advantages and disadvantages that have emerged from the adoption of International Accounting Standards by Greek companies. Finally, the paper ends with the conclusions, the limitations of the survey and some proposals for further research.

Keywords

International Accounting Standards, Greek Accounting Standards, Greek General Accounting Plan

Περιεχόμενα

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ	iii
ΠΕΡΙΛΗΨΗ	iv
ABSTRACT	v
ΑΚΡΩΝΥΜΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ	ix
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1:ΕΙΣΑΓΩΓΗ	1
1.1 Εισαγωγικά.....	1
1.2 Εισαγωγικές Παρατηρήσεις Περί Λογιστικής.....	1
1.3 Σκοπός Εργασίας.....	2
1.4 Αντικείμενο Εργασίας.....	2
1.5 Χρησιμότητα Εργασίας.....	3
1.6 Δομή Εργασίας.....	3
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ	4
2.1 Εισαγωγικά.....	4
2.2 Μελέτες Σχετικά Με Τα Δ.Λ.Π. Και Την Εφαρμογή Τους Σε Ελληνικό Και Διεθνές Επίπεδο.....	4
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ Ε.Λ.Π.-Δ.Λ.Π, ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΥΠΙΟΣ ΤΩΝ Δ.Λ.Π. ΣΤΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ.....	18
3.1 Εισαγωγικά.....	18
3.2 Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα Και Ν.4308/2014	19
3.3 Πλεονεκτήματα-Μειονεκτήματα Της Εφαρμογής των Ε.Λ.Π.	21
3.4 Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα.....	22
3.5 Γενικές Αρχές Δ.Λ.Π.....	23
3.6 Πλεονεκτήματα-Μειονεκτήματα Δ.Λ.Π.	25
3.7 Όργανα Δ.Λ.Π.	26
3.8 Ποια είναι τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα/ Αναφορά	26
3.9 Βασικές Διαφορές Ε.Λ.Π. Και Δ.Λ.Π. Όσον Αφορά Τη Σύνταξη Οικονομικών Καταστάσεων	38
3.10 Πλεονεκτήματα Και Μειονεκτήματα Από Την Υιοθέτηση Των Δ.Λ.Π. Από Τις Ελληνικές Επιχειρήσεις.....	42
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ	46
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	50

Πίνακας περιεχομένων πινάκων

Πίνακας 1. Περιεχόμενο κεφαλαίων Ν.4308/2014(Δαλιάνης και Δεληγιάννης,2014)	20
Πίνακας 2. Γενικές αρχές των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων(Γκίνογλου,2014)	23
Πίνακας 3. Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα(Λιάπης και Θαλασσινός,2013)	26
Πίνακας 4. Ενδεικτικές διαφορές στις οικονομικές καταστάσεις των Ε.Λ.Π. με τα Δ.Λ.Π.(Ντζανάτος,2008)	42

ΑΚΡΩΝΥΜΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ

Α.Ε Ανώνυμη Εταιρεία

Γ.Λ.Σ. Γενικό Λογιστικό Σχέδιο

Δ.Λ.Π. Διεθνής Λογιστικά Πρότυπα

Δ.Π.Χ.Α. Διεθνής Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς

Δ.Π.Χ.Π. Διεθνής Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης

Ε.Ε Ετερόρρυθμη Εταιρεία

Ε.Λ.Π. Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα

Ε.Π.Ε Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης

Κ.Φ.Α.Σ. Κώδικας Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών

Ο.Ε Ομόρρυθμη Εταιρεία

Χ.Α.Α. Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών

GAAP Generally Accepted Accounting Principles

I.A.S. International Accounting Standards

I.A.S.B International Accounting Standards Board

I.A.S.C International Accounting Standards Committee

I.F.R.S. International Financial Reporting Standards

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1:ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1.1 Εισαγωγικά

Στο συγκεκριμένο κεφάλαιο θα γίνει μία σύντομη εισαγωγή στις έννοιες της λογιστικής, των Ελληνικών Λογιστικών Προτύπων, καθώς και των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων. Στη συνέχεια, θα αναλυθεί ο σκοπός, το αντικείμενο και η χρησιμότητα της συγκεκριμένης εργασίας. Τέλος, πραγματοποιείται μία σύνοψη των κεφαλαίων που θα ακολουθηθούν, ώστε ο αναγνώστης να έχει μία μικρή ιδέα σχετικά με το περιεχόμενο της εργασίας.

1.2 Εισαγωγικές Παρατηρήσεις Περί Λογιστικής

Στις μέρες μας, η επιστήμη της λογιστικής κατέχει μία πολύ σημαντική και δεσπόζουσα θέση, καθώς μέσα στον κόσμο των επιχειρήσεων αποτελεί ένα σύστημα διακίνησης, καταγραφής και επεξεργασίας των οικονομικών πληροφοριών. Από τότε που άρχισε να εμφανίζεται το φαινόμενο μέτοχοι των επιχειρήσεων να μην αποτελούν απαραίτητα και μέλη του διοικητικού συμβουλίου, δημιουργήθηκαν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα. Μέσα από αυτά τα πρότυπα, παρέχεται σε όλους τους μετόχους και τους εν δυνάμει επενδυτές ολοκληρωμένη οικονομική πληροφόρηση και λογιστική παρακολούθηση όλων των λογαριασμών σε εθνικό και διεθνές επίπεδο. Με άλλα λόγια, πρόκειται για συγκεκριμένες αρχές, διαδικασίες και λογιστικά πρότυπα τα οποία μεταβάλλονται ανάλογα με τις οικονομικές συνθήκες.

Στην Ελλάδα στο πλαίσιο υιοθέτησης συγκεκριμένων λογιστικών αρχών και κανόνων από τις επιχειρήσεις, καθιερώθηκαν τα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα με τον Ν. 4308/2014. Κατά αυτόν τον τρόπο, με την οδηγία 34/2014/ΕΕ ενσωματώνονται οι λογιστικές διατάξεις με ορθότητα και πληρότητα, οι οποίες συσχετίζονται με τις εκθέσεις των επιχειρήσεων, τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, όπως και τους ενοποιημένους ισολογισμούς. Ένας ακόμα στόχος του παραπάνω νόμου που

προαναφέρθηκε, είναι ο εκσυγχρονισμός των λογιστικών κανόνων, όπως και η ενοποίηση τους, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί για τις επιχειρήσεις και τις υπόλοιπες οντότητες. Επιπλέον, μία πολύ σημαντική ενέργεια του νόμου είναι η προσπάθεια για προσαρμογή του ελληνικού συστήματος με τα διεθνή λογιστικά πρότυπα, όπως και με τα διεθνή πρότυπα χρηματοοικονομικής πληροφόρησης. Με τη διάταξη αυτή, επέρχεται μία σημαντική ρύθμιση του ελληνικού λογιστικού πλαισίου, καθώς οι οντότητες πλέον έχουν πρόσβαση σε ένα ευρύ λογιστικό πλαίσιο και οι διατάξεις της οδηγίας 34/2013 είναι συμβατές με τα Δ.Π.Χ.Α.

1.3 Σκοπός Εργασίας

Σκοπός της συγκεκριμένης εργασίας είναι η μελέτη της λογιστικής που ακολουθείται από τις επιχειρήσεις που υιοθετούν τα Ελληνικά και Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, η πραγματοποίηση μίας σύγκρισης μεταξύ των δύο προτύπων, παρουσιάζοντας τόσο τα πλεονεκτήματα όσο και τα μειονεκτήματα του κάθε προτύπου και η παρουσίαση της κατάστασης στην ελληνική πραγματικότητα έπειτα από την υιοθέτηση των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων. Τα κύρια ερευνητικά ερωτήματα που επιζητούνται να απαντηθούν με την παρούσα εργασία είναι τα εξής: Ποιές είναι οι ομοιότητες-διαφορές ανάμεσα στα Ελληνικά και Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα και ποιά είναι τα αντίστοιχα πλεονεκτήματα-μειονεκτήματα από την εφαρμογή τους από τις ελληνικές επιχειρήσεις.

1.4 Αντικείμενο Εργασίας

Αντικείμενο της παρούσας εργασίας είναι η ενασχόληση με τα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα, καθώς και με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα. Επιπρόσθετα, διερευνάται η σχέση ανάμεσά σε αυτά τα Λογιστικά Πρότυπα, καθώς και η κατάσταση που επικρατεί στην Ελλάδα έπειτα από την εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων.

1.5 Χρησιμότητα Εργασίας

Με την σύγκριση ανάμεσα στα Ελληνικά και Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα και την παρουσίαση των αντίστοιχων πλεονεκτημάτων-μειονεκτημάτων, στοχεύεται τόσο η παροχή ενημέρωσης για την κατάσταση που επικρατεί στην λογιστική σε διεθνές και εγχώριο επίπεδο, όσο και η εξαγωγή συμπερασμάτων για τους λογιστικούς χειρισμούς των επιχειρήσεων. Παράλληλα, αποσκοπούμε να πληροφορήσουμε όχι μόνο σχετικά με τη σύγκλιση διεθνών και εγχώριων προτύπων, αλλά και να βοηθήσουμε τους Έλληνες επιχειρηματίες να αποφασίσουν αν είναι προτιμότερο να υιοθετούν τα Ελληνικά ή τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα.

1.6 Δομή Εργασίας

Στο πρώτο κεφάλαιο, γίνεται μία μικρή εισαγωγή σχετικά με τον τομέα της λογιστικής και τα Ελληνικά-Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα. Στη συνέχεια, πραγματοποιείται βιβλιογραφική ανασκόπηση σχετικά με το θέμα της εργασίας και παρουσιάζονται μελέτες σχετικά με την εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων σε διεθνή και παγκόσμιο επίπεδο. Στο τρίτο κεφάλαιο, γίνεται αναφορά στα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα, στο νόμο 4308/2014, καθώς και στα πλεονεκτήματα-μειονεκτήματα που προκύπτουν από την εφαρμογή τους. Ακολούθως, σειρά έχει η ανάλυση και αναφορά των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων, οι γενικές αρχές τους και τα πλεονεκτήματα της εφαρμογής τους. Έπειτα αναφέρονται τα όργανα των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων και ακολούθως παρουσιάζεται λεπτομερώς το καθένα από αυτά. Το τρίτο κεφάλαιο διαπραγματεύεται επίσης τις διαφορές που παρουσιάζονται ανάμεσα στα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα και στα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα για τη σύνταξη των οικονομικών καταστάσεων και παρουσιάζει τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα που έχουν προκύψει από την υιοθέτηση των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων από τις ελληνικές επιχειρήσεις. Τέλος, σειρά έχουν τα συμπεράσματα, οι περιορισμοί της έρευνας και οι προτάσεις για μελλοντική έρευνα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

2.1 Εισαγωγικά

Στο ακόλουθο κεφάλαιο θα εξεταστούν έρευνες που έχουν πραγματοποιηθεί σχετικά με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα και τα αποτελέσματα της υιοθέτησής τους από ελληνικές και διεθνείς επιχειρήσεις έπειτα από την υποχρεωτική εφαρμογή τους. Πιο συγκεκριμένα, θα παρουσιαστούν οι σκοποί και τα συμπεράσματα διάφορων ερευνών, εξετάζοντας το θέμα από ποικίλες οπτικές γωνίες.

2.2 Μελέτες Σχετικά Με Τα Δ.Λ.Π. Και Την Εφαρμογή Τους Σε Ελληνικό Και Διεθνές Επίπεδο

Ο Ηλιόπουλος (2022) εξέτασε την υπάρχουσα κατάσταση στα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα Δημοσίου Τομέα και τις προοπτικές υιοθέτησης από την ελληνική δημόσια διοίκηση. Ο Ηλιόπουλος (2022) κατέληξε στο συμπέρασμα πως παρά το γεγονός ότι η εφαρμογή ενός λογιστικού συστήματος διεθνώς αναγνωρισμένων προτύπων είναι απαραίτητη για την οικονομική ανάπτυξη, τη σταθερότητα και την βελτίωση των διεθνών σχέσεων μιας χώρας, η ελληνική δημόσια διοίκηση δεν είναι ακόμα έτοιμη γι' αυτό, δεδομένου ότι οι θεσμικές μεταρρυθμίσεις που έχει κάνει βρίσκονται ακόμα σε πρώιμο στάδιο. Συγκεκριμένα, οι θεσμικές μεταρρυθμίσεις του ελληνικού δημόσιου τομέα είναι στάσιμες και ελλείπεις, συγκριτικά με άλλες χώρες όπως οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και η Αυστραλία.

Η Καποπούλου (2022) διερεύνησε τα αποτελέσματα της εφαρμογής των λογιστικών προτύπων στην Ελλάδα επιχειρώντας να προσεγγίσει τη λογιστική επιστήμη ταυτόχρονα με τους κανόνες δικαίου που πρέπει να ακολουθούνται στο πλαίσιο των πρόσφατων ευρωπαϊκών οδηγιών και να αναλύσει την κλαδική λογιστική, δηλαδή τις τακτικές που εφαρμόζουν οι μεγαλύτερες επιχειρήσεις στην Ελλάδα. Τα αποτελέσματα της έρευνας έδειξαν πως η σύγχρονη λογιστική στην Ελλάδα επιχειρεί να συμβαδίσει με την αναθεώρηση και την υιοθέτηση σύγχρονων

προτύπων σε όλους τους κλάδους των επιχειρήσεων και περισσότερο στις τράπεζες, τα ξενοδοχεία, καθώς και τις ναυτιλιακές και ασφαλιστικές επιχειρήσεις. Τέλος, η Καποπούλου (2022) συμπέρανε πως όλο και περισσότερες επιχειρήσεις σε όλη την υφήλιο υιοθετούν καθημερινά τα Δ.Λ.Π.

Η Καραπάνου (2022) μελέτησε την παρουσίαση της σχέσης μεταξύ των Ελληνικών Λογιστικών Προτύπων και των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων, όπως και την αναγκαιότητα-χρησιμότητά τους. Για το σκοπό αυτό πέρα από την βιβλιογραφική ανασκόπηση, διεξήγαγε και μία έρευνα μέσω ερωτηματολογίου η οποία πραγματοποιήθηκε σε άτομα που είχαν άμεση σχέση με τη λογιστική και τις οικονομικές επιστήμες. Τα αποτελέσματα της έρευνας έδειξαν πως είναι απαραίτητο να υιοθετηθούν πλήρως τα Δ.Λ.Π. και να υπάρχει αρμονία ανάμεσα στην εγχώρια και στην διεθνή λογιστική, ενώ συγκριτικά με τα λογιστικά πρότυπα, τα Δ.Λ.Π. παρουσιάζουν καλύτερα τις χρηματοοικονομικές καταστάσεις.

Οι Azzali et al. (2021) μελέτησαν τον αντίκτυπο της υποχρεωτικής εφαρμογής των Δ.Π.Χ.Α. στις Ιταλικές επιχειρήσεις. Η έρευνα έδειξε πως μετά την υποχρεωτική εφαρμογή των Δ.Π.Χ.Α. να μην αυξήθηκε σημαντικά η προσπάθεια ελέγχου, ωστόσο παρατηρήθηκε μείωση της αποτελεσματικότητας ελέγχου σχετικά με την ελάττωση της χειραγώγησης των κερδών.

Η Βικάτου (2021) επιχείρησε να αποτυπώσει την επίδραση των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων στις οικονομικές καταστάσεις των τραπεζών και των εταιρειών όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και διεθνώς. Η Βικάτου (2021) κατέληξε στο συμπέρασμα πως η υιοθέτηση των Δ.Λ.Π. βελτιώνει την ποιότητα των λογιστικών αναφορών, τη συγκρισιμότητα ανάμεσα στις χώρες και μεγαλώνει το ενδιαφέρον των ξένων επενδυτών-αναλυτών. Τέλος, η υιοθέτηση των Δ.Λ.Π. μέσα από την αναλυτική πληροφόρηση συντελεί στην καλύτερη παρουσίαση της οικονομικής θέσης των τραπεζών-εταιριών, ενώ μέσα από την παροχή πρόσβασης σε πηγές κεφαλαίων διεθνών αγορών βοηθάει στη χρηματοδότηση των επιχειρήσεων.

Η Matta (2020) διερεύνησε τη σχέση ανάμεσα στα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης και στα Ελληνικά Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, καθώς και τον τρόπο με τον οποίο οι διαφορές ανάμεσα στα δύο πρότυπα δύνανται να προσφέρουν καλύτερες οικονομικές πληροφορίες. Για το σκοπό αυτό διένεμε 84 ερωτηματολόγια σε ορκωτούς λογιστές οι οποίοι εργάζονταν σε ελληνικές επιχειρήσεις. Τα ευρήματα της έρευνας έδειξαν πως υπάρχουν διαφορές ανάμεσα στα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης και στα Ελληνικά Διεθνή

Λογιστικά Πρότυπα όσον αφορά την παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων, των ταμειακών ροών, των αποθεμάτων, των προβλέψεων και της απομείωσης περιουσιακών στοιχείων.

Οι Wang et al. (2020) εξέτασαν κατά πόσο η υιοθέτηση των Δ.Λ.Π. και οι αλλαγές στις λογιστικές πολιτικές επηρεάζουν τη σχέση ανάμεσα στον ανταγωνισμό της αγοράς προϊόντων και ενημέρωσης των τιμών των μετοχών στις ευρωπαϊκές εταιρίες. Οι Wang et al. (2020) διαπίστωσαν πως υπάρχει αρνητική σχέση ανάμεσα στον ανταγωνισμό και την πληροφόρηση, η οποία με την υιοθέτηση των Δ.Λ.Π. μειώνεται όλο και περισσότερο, ιδιαίτερα σε ευρωπαϊκές εταιρίες οι οποίες έχουν τη βάση τους σε χώρες με πιο αυστηρή νομοθεσία, βελτιώνοντας με αυτό τον τρόπο την αποτελεσματικότητα της αγοράς.

Οι Alnaas and Rashid (2019) διερεύνησαν τα χαρακτηριστικά των επιχειρήσεων και την συνέτιση με τα Δ.Λ.Π. με στόχο να εξετάσουν την επιρροή των χαρακτηριστικών μιας εταιρίας στη συμμόρφωση με τα Δ.Λ.Π. Τα αποτελέσματα της έρευνας έδειξαν πως το επίπεδο συμμόρφωσης με τα Δ.Π.Χ.Α. ήταν μεγαλύτερο το 2010 συγκριτικά με το 2005. Επιπλέον, αποδείχτηκε πως το επίπεδο συμμόρφωσης με τα Δ.Π.Χ.Α. διογκώνεται αναλόγως του μεγέθους της εταιρίας, του είδους ιδιοκτησίας και της βιομηχανίας. Τέλος, οι Alnaas and Rashid (2019) συμπέραναν πως η διαδικασία εναρμόνισης επηρεάζεται τόσο από θεσμικές όσο και σταθερές δυνάμεις.

Οι Aga and Oppong (2019) μελέτησαν τον αντίκτυπο της υιοθέτησης των Δ.Π.Χ.Α. στην οικονομική ανάπτυξη, χρησιμοποιώντας δεδομένα από το 2005 έως το 2014 και εξετάζοντας κατά πόσο η υποχρεωτική εφαρμογή των Δ.Π.Χ.Α. συμβάλλει στην οικονομική ανάπτυξη στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Για την έρευνα, χρησιμοποιήθηκε ένα δείγμα 28 χωρών οι οποίες περιέχουν παρατηρήσεις 10 ετών στην αγορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχοντας υιοθετήσει τα Δ.Π.Χ.Α. από το 2005. Οι Oppong and Aga (2019) κατέληξαν στο συμπέρασμα πως η υιοθέτηση των Δ.Π.Χ.Α. συμβάλλει στην οικονομική ανάπτυξη και έχει ιδιαίτερη σημασία όχι τόσο για τις αναπτυγμένες χώρες, όσο για τις αναπτυσσόμενες. Γι' αυτό το λόγο, η Ευρωπαϊκή Ένωση καλείται να προσπαθήσει να επιβάλει την εφαρμογή των Δ.Π.Χ.Α. κυρίως ανάμεσα στις αναπτυσσόμενες οικονομίες.

Οι Bhuïyan et al. (2019) εξέτασαν τις επιπτώσεις της εφαρμογής των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης όσον αφορά την ποιότητα της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης και το κόστος των ιδίων κεφαλαίων, καθώς και

εάν μια τέτοια συσχέτιση διαφέρει σε διαφορετικά στάδια του κύκλου ζωής. Οι Bhuiyan et al. (2019) διαπίστωσαν πως λόγω της εφαρμογής των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης η ποιότητα της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης μειώθηκε, ενώ το κόστος των μετοχών αυξήθηκε. Επιπλέον, η έρευνα έδειξε πως μετά την υιοθέτηση των Δ.Π.Χ.Π. αυξήθηκε το κόστος των ιδίων κεφαλαίων και μειώθηκε το κόστος κεφαλαίου, γεγονός το οποίο ωφελεί τις αναπτυγμένες επιχειρήσεις.

Οι Chimonaki and Vergos (2019) διερεύνησαν εάν η εφαρμογή των Δ.Π.Χ.Α. είχε ως αποτέλεσμα την ελάττωση της χειραγώγησης των κερδών μέσα από τη διερεύνηση εισηγμένων εταιριών για την περίοδο 2002-2015. Τα αποτελέσματα της έρευνάς τους έδειξαν πως η εφαρμογή των Δ.Π.Χ.Α. είχε θετικό αντίκτυπο στη διαφάνεια των οικονομικών καταστάσεων και στην παροχή σαφέστερων-χρησιμότερων πληροφοριών τόσο στις ρυθμιστικές αρχές, όσο και στους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων.

Η Σπηλιωτοπούλου (2019) ερεύνησε εάν η εφαρμογή των Ε.Λ.Π. επηρεάζει τις οικονομικές καταστάσεις των ελληνικών επιχειρήσεων οι οποίες ασχολούνται με τα logistics. Η Σπηλιωτοπούλου (2019) κατέληξε στο συμπέρασμα πως η δυνατότητα επιμέτρησης της αξίας των περιουσιακών στοιχείων στην εύλογη αξία τους έχει αντίκτυπο στην χρηματοοικονομική θέση των επιχειρήσεων logistics. Συγκεκριμένα, οι περισσότερες επιχειρήσεις εμφάνισαν μεγάλες μεταβολές στην αποτίμηση των οικοπέδων-κτιρίων, στα μεγέθη του μηχανολογικού τους εξοπλισμού και στις αποσβέσεις τη χρόνια μετάβασης από το Ε.Γ.Λ.Σ στα Ε.Λ.Π.(2014-2015).

Οι Fitriany et al. (2018) μελέτησαν τον έμμεσο αντίκτυπο της εφαρμογής των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης στην αύξηση της ιδιοκτησίας των ξένων επενδυτών μέσα από την ενίσχυση της συγκρισιμότητας των οικονομικών καταστάσεων. Για το σκοπό αυτό χρησιμοποίησαν εισηγμένες επιχειρήσεις σε 18 χώρες απ' όλη την Ευρώπη, την Αφρική, την Ασία και την Αυστραλία κατά τα έτη 2003-2012. Τα ευρήματα της έρευνας έδειξαν πως το επίπεδο εφαρμογής των Δ.Π.Χ.Π. επιδρά θετικά στη συγκρισιμότητα των οικονομικών καταστάσεων και ενισχύει έμμεσα την ιδιοκτησία των ξένων επενδυτών μέσα από τη συγκρισιμότητα των οικονομικών καταστάσεων.

Οι Hessayri and Saihi (2018) εξέτασαν τα πλεονεκτήματα της κεφαλαιαγοράς και συγκεκριμένα εάν τα πλεονεκτήματα των Δ.Π.Χ.Α. δύνανται να αυξήσουν τις επενδύσεις κεφαλαίου των μετόχων σε επιχειρήσεις που υιοθετούν τα συγκεκριμένα

πρότυπα. Η συγκεκριμένη έρευνα διεξήχθη σε επιχειρήσεις οι οποίες είναι εισηγμένες στο χρηματιστήριο σε τρεις χώρες, τη Νότια Αφρική, την Τουρκία και το Μαρόκο. Οι Hessayri and Saihi (2018) κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι παρατηρείται αύξηση των συμμετοχών σε μετοχές μιας επιχείρησης έπειτα από την εφαρμογή των Δ.Π.Χ.Α., καθώς αποδείχτηκε ότι οι θεσμικοί επενδυτές πραγματοποιούν περισσότερες επενδύσεις σε αποθέματα επιχειρήσεων οι οποίες έχουν εφαρμόσει τα Δ.Π.Χ.Α.

Ο Kouki (2018) πραγματοποίησε έρευνα με σκοπό να εξετάσει τον αντίκτυπο από την προστασία των επενδυτών στην διαχείριση προτού και αφότου υιοθετηθούν τα Δ.Π.Χ.Α. Επιπλέον, στην έρευνά του, ο Kouki χρησιμοποίησε δείγμα 106 επιχειρήσεων οι οποίες ήταν εισηγμένες στις χρηματιστηριακές αγορές της Γαλλίας, του Βελγίου και της Γερμανίας για περιόδους πριν και μετά την υιοθέτηση των Δ.Π.Χ.Α. Ο Kouki (2018) συμπέρανε ότι η προστασία των επενδυτών επεξηγεί ορθότερα τη διαχείριση των κερδών έπειτα από την υιοθέτηση των Δ.Π.Χ.Α. και ότι τόσο η προστασία των επενδυτών, όσο και τα Δ.Π.Χ.Α. είναι κρίσιμα για την από κοινού εξήγηση της διαχείριση των κερδών για την μετά-Δ.Π.Χ.Α. εποχή.

Οι El-Gazzar and Finn (2017) διερεύνησαν εάν η υιοθέτηση των Δ.Π.Χ.Α. από αμερικάνικες επιχειρήσεις θα παρήγαγε λογιστικές πληροφορίες εξίσου ποιοτικές με εκείνες που δημιουργούνται με βάση τις γενικά αποδεκτές λογιστικές αρχές των ΗΠΑ (GAAP). Οι El-Gazzar and Finn (2017) συμπέραναν πως οι εταιρίες των Δ.Π.Χ.Α. παρουσιάζουν χαμηλότερο ρυθμό αναπροσαρμογών συγκριτικά με τις εταιρίες των ΗΠΑ GAAP, χωρίς ωστόσο να παρατηρούνται μεγάλες διαφορές στο καθαρό εισόδημα ή στα ίδια κεφάλαια. Τέλος, όσον αφορά τις αναπροσαρμογές της αγοράς, δεν εμφανίζουν μεγάλες διαφορές ανάμεσα στα δύο λογιστικά καθεστάτα.

Οι Demmer et al. (2016) στην έρευνά τους εξέτασαν το βαθμό στον οποίο η υποχρεωτική εφαρμογή των Δ.Π.Χ.Α. σχετίζεται με την αύξηση της ακρίβειας σε οικονομικές καταστάσεις βασιζόμενοι σε μοντέλα πρόβλεψης κερδοφορίας. Πιο συγκεκριμένα, μελέτησαν τη σχέση ανάμεσα στην ακρίβεια προβλέψεων των αναλυτών και στην ακρίβεια προβλέψεων των οικονομικών καταστάσεων, η οποία σχετίζεται με την υιοθέτηση των Δ.Π.Χ.Α. Τα αποτελέσματα της έρευνας έδειξαν ότι υπάρχει άμεση συσχέτιση της ακρίβειας στην πρόβλεψη με την υιοθέτηση των Δ.Π.Χ.Α. και ότι υπάρχει βελτίωση στην ακρίβεια προβλέψεων των αναλυτών μονάχα σε χώρες στις οποίες η υποχρεωτική υιοθέτηση των Δ.Π.Χ.Α. σχετίζεται με βελτιώσεις για την επιβολή των οικονομικών καταστάσεων. Τέλος, κατέληξαν στο συμπέρασμα πως οι αναλυτές εστιάζουν περισσότερο στην ανάλυση προβλέψεων των

οικονομικών καταστάσεων στην μετά-Δ.Π.Χ.Α. εποχή.

Οι Lahmar and Zeghal (2016) πραγματοποίησαν μία έρευνα σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες με δείγμα μεγαλύτερο από χίλιες επιχειρήσεις, μέσα από την οποία προσπάθησαν να μελετήσουν τον αντίκτυπο της εφαρμογής των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Αναφοράς στον λογιστικό συντηρητισμό των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων. Οι Lahmar and Zeghal (2016) συμπέραναν πως την περίοδο μετά την υιοθέτηση των Δ.Π.Χ.Α. το επίπεδο του συντηρητισμού μειώθηκε αισθητά, γεγονός που υποδεικνύει ότι οι επιχειρήσεις που εξετάστηκαν για αυτή την έρευνα χρησιμοποιούν περισσότερο τη διακριτική ευχέρεια στην εφαρμογή των Δ.Π.Χ.Α.

Ο Alabede (2015) μελέτησε τον αντίκτυπο της υιοθέτησης των Δ.Π.Χ.Α. σε σχέση με τις λογιστικές πληροφορίες των οικονομικών καταστάσεων σε επιχειρήσεις της Νιγηρίας. Η έρευνα πραγματοποιήθηκε σε δύο περιόδους: το 2007 πριν από την εφαρμογή των Δ.Π.Χ.Α. και το 2014 μετά την εφαρμογή των Δ.Π.Χ.Α. (το 2012 αποτελεί το έτος αναφοράς όσον αφορά την υιοθέτηση των προτύπων). Το συμπέρασμα της έρευνας ήταν ότι η λογιστική πληροφορία παρουσιάζει μεγαλύτερο βαθμό συνέπειας στην μετά την υιοθέτηση των διεθνών προτύπων περίοδο, χωρίς ωστόσο να υπάρχει μεγάλη διαφορά από την προ τα διεθνή πρότυπα περίοδο. Ακόμα, βρέθηκε ότι ο δείκτης κέρδη ανά μετοχή αποτελεί την σημαντικότερη λογιστική πληροφορία και την ελκυστικότερη για τους επενδυτές.

Οι Christensen et al. (2015) διερεύνησαν την απήχηση που είχε η υποχρεωτική υιοθέτηση των Δ.Π.Χ.Α. στη λογιστική ποιότητα των χρηματοοικονομικών πληροφοριών. Η Γερμανία είχε επιτρέψει την εθελοντική υιοθέτηση των Δ.Π.Χ.Α. προτού την κάνει υποχρεωτική. Λόγω λοιπόν της απόφασης κάποιων γερμανικών εταιριών να μην υιοθετήσουν τα πρότυπα, πραγματοποιήθηκε η συγκεκριμένη έρευνα με σκοπό να ερευνηθούν τα κίνητρα των γερμανικών εταιριών που αρνήθηκαν την εθελοντική εφαρμογή των Δ.Π.Χ.Α. Η συγκεκριμένη έρευνα οδήγησε στο συμπέρασμα ότι η υιοθέτηση των Δ.Π.Χ.Α. βελτίωσε τη λογιστική ποιότητα μόνο όμως για όσους τα υιοθέτησαν εθελοντικά. Επιπλέον, οι Christensen et al. (2015) κατέληξαν στο συμπέρασμα οι επιχειρήσεις οι οποίες δεν υιοθέτησαν εθελοντικά τα Δ.Π.Χ.Α., είχαν στενές σχέσεις με τις τράπεζες και τους μετόχους.

Οι Lourenco and Branco (2015) χρησιμοποίησαν δείγματα από διαφορετικές χώρες του κόσμου από διαφορετικές ηπείρους με σκοπό να μελετήσουν τις συνέπειες της υιοθέτησης των Δ.Π.Χ.Α. στην Ευρωπαϊκή Ένωση και σε άλλες ηπείρους. Η έρευνα έδειξε ότι συγκριτικά με δείγματα που περιλαμβάνουν μόνο χώρες της

Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα αποτελέσματα δεν είναι ιδιαίτερα ενθαρρυντικά όσον αφορά την υιοθέτηση των Δ.Π.Χ.Α.

Οι Pazarskis et al. (2014) πραγματοποίησαν έρευνα μέσα από την οποία αξιολόγησαν την εφαρμογή των Δ.Λ.Π. στις οικονομικές καταστάσεις των ελληνικών εισηγμένων επιχειρήσεων είτε υψηλού είτε μεσαίου επιπέδου κεφαλαιοποίησης, όπως και την επίδραση του μεγέθους της κάθε ελεγκτικής επιχείρησης. Οι Pazarskis et al. (2014) διαπίστωσαν πως τα αποτελέσματα της εφαρμογής των Δ.Λ.Π. στις πληροφορίες οι οποίες στηρίζονται στη λογιστική και την απόδοση των οικονομικών καταστάσεων, έχουν ως επακόλουθο καλύτερη λογιστική απόδοση για τις επιχειρήσεις.

Οι Brochet et al. (2013) εξέτασαν το κατά πόσο η υποχρεωτική υιοθέτηση των Δ.Π.Χ.Α. επηρεάζει θετικά την αγορά κεφαλαίων μέσω της αύξησης της συγκρισιμότητας των οικονομικών καταστάσεων. Ειδικότερα, έκαναν την υπόθεση ότι η βελτιωμένη συγκρισιμότητα των οικονομικών καταστάσεων στην μετά-Δ.Π.Χ.Α. εποχή θα μειώσει τα πλεονεκτήματα από τις πληροφορίες που υπάρχουν μόνο εντός της επιχείρησης. Οι Brochet et al. (2013) συμπέραναν πως η υιοθέτηση των Δ.Π.Χ.Α. μείωσε την αγορά εσωτερικών πληροφοριών και αύξησε τα οφέλη της αγοράς κεφαλαίου, μειώνοντας παράλληλα την δυνατότητα των έσω να εκμεταλλευτούν σημαντικές πληροφορίες.

Οι Daske et al. (2013) μελέτησαν και αυτοί με την σειρά τους τα αποτελέσματα της υποχρεωτικής υιοθέτησης των Δ.Π.Χ.Α. από τις επιχειρήσεις. Το συμπέρασμα της έρευνάς τους ήταν πως η υποχρεωτική εφαρμογή των Δ.Π.Χ.Α. μείωσε την ασυμμετρία της πληροφόρησης των επιχειρήσεων που προκύπτει από τις οικονομικές τους καταστάσεις. Ως επακόλουθο και δεδομένου ότι το κόστος κεφαλαίου μειώνεται, η σύγκριση ανάμεσα στις οικονομικές καταστάσεις των εταιριών γίνεται ευκολότερη και λιγότερο δαπανηρή.

Οι Dimitropoulos et al. (2013) εξέτασαν τον αντίκτυπο της εφαρμογής των Δ.Λ.Π. στη λογιστική ποιότητα, χρησιμοποιώντας δεδομένα από 101 εισηγμένες επιχειρήσεις του χρηματιστηρίου Αθηνών. Οι Dimitropoulos et al. (2013) διαπίστωσαν πως τα Δ.Λ.Π. μειώνουν τα κέρδη και προσφέρουν μεγαλύτερη αξία συνάφειας των λογιστικών στοιχείων συγκριτικά με τα τοπικά λογιστικά πρότυπα.

Οι Horton et al. (2013) διερεύνησαν τον αντίκτυπο της εφαρμογής των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων σε εισηγμένες επιχειρήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τα αποτελέσματα της μελέτης, έδειξαν πως υπάρχει τόσο θετική επίδραση για την

ακρίβεια των προβλέψεων σχετικά με τις χρηματοοικονομικές επιδόσεις, όσο και θετική επίδραση για τις κεφαλαιαγορές όσον αφορά την διαφάνειά τους.

Οι Kousenidis et al. (2013) εξέτασαν εάν και σε ποιο βαθμό η οικονομική κρίση μαζί με την υποχρεωτική εφαρμογή των Δ.Π.Χ.Α. επηρέασε τα κέρδη των εισηγμένων εταιριών. Η έρευνα εστίασε κατά κύριο λόγο σε χώρες με αδύνατη δημοσιονομική πολιτική, όπως η Ελλάδα, η Ισπανία, η Πορτογαλία, η Ιρλανδία και η Ιταλία, οι οποίες λόγω των ευρωπαϊκών οικονομικών προγραμμάτων εφαρμόζουν αυστηρά μέτρα λιτότητας. Τα ευρήματα της έρευνας δείχνουν ότι κατά την διάρκεια της κρίσης η αλλαγή σε καθοριστικούς παράγοντες των κερδών διευκολύνει την επίτευξη υψηλότερων κερδών. Με βάση λοιπόν την συγκεκριμένη έρευνα, κατά την περίοδο της κρίσης ναι μεν βελτιώθηκε η ποιότητα των κερδών, αλλά χειροτέρευσε σε περιπτώσεις που υπήρχαν κίνητρα για την διαχείριση των εσόδων.

Ο Negakis (2013) ερεύνησε την υιοθέτηση των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων ελέγχοντας για ασυμμετρίες στο πληροφοριακό περιεχόμενο των κερδών-ζημιών και χρησιμοποιώντας κάποιες παραλλαγές του μοντέλου Easton και Harris. Τα αποτελέσματα της έρευνας έδειξαν ότι η εφαρμογή των Δ.Π.Χ.Α. επέχει σημαντικές συνέπειες στην αξία της αποδοτικότητας των κερδών, οδηγώντας στην μείωση των διαθέσιμων πληροφοριών για τα κέρδη. Σύμφωνα με την έρευνα, η μείωση αυτών των πληροφοριών αποδίδεται σε μεγάλο βαθμό στην εισαγωγή της αρχής της εύλογης αξίας. Ακόμα και μετά τον έλεγχο για την ύπαρξη ασυμμετριών, τα ευρήματα για μειωμένη πληροφόρηση σχετικά με τα κέρδη και τις αποδόσεις των μετοχών συνεχίζουν να υφίστανται.

Η Palea (2013) διερεύνησε τον αντίκτυπο που έχει η εφαρμογή των Δ.Π.Χ.Α. στην Ευρωπαϊκή Ένωση στην ποιότητα των οικονομικών καταστάσεων, δίνοντας βάση στο βαθμό συνέπειας. Η έρευνα έδειξε πως το εμπειρικό αποτέλεσμα παρουσιάζει κατά κύριο λόγο θετικά αποτελέσματα από την εφαρμογή των Δ.Π.Χ.Α. στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τα οποία διαφέρουν αναλόγως του θεσμικού πλαισίου των εταιρειών οι οποίες εφαρμόζουν τα συγκεκριμένα πρότυπα.

Οι Papadamou and Tzivinikos (2013) προσπάθησαν να εκτιμήσουν την αγορά, τα επιτόκια και τον συναλλαγματικό κίνδυνο των ελληνικών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, καθώς και να διερευνήσουν τη σχέση ανάμεσα στα μέτρα που στηρίζονται κατά κύριο λόγο στον κίνδυνο των λογιστικών μεταβλητών και της αγοράς πριν και μετά την υιοθέτηση της διεθνούς πρακτικής. Τα αποτελέσματα της έρευνας απέδειξαν πως η υιοθέτηση των Δ.Π.Χ.Α. βελτιώνει την

επεξηγηματική ικανότητα των λογιστικών στοιχείων για συστηματικούς κινδύνους και μη κινδύνους, στα μεγέθη των τραπεζών παρουσιάζεται σημαντικός κίνδυνος.

Η έρευνα των Andreb et al. (2012) κινούμενη στο ίδιο μήκος κύματος με την παραπάνω έρευνα, εξέτασε την επιρροή των Δ.Π.Χ.Α. στην ελληνική αγορά έπειτα από την υποχρεωτική υιοθέτησή τους, μελετώντας την αξία των ιδίων κεφαλαίων και το καθαρό εισόδημα. Τα αποτελέσματα αυτής της έρευνας υπογραμμίζουν πως οι διαφοροποιήσεις και οι αλλαγές ανάμεσα στην προ-Δ.Π.Χ.Α. εποχή και μετά-Δ.Π.Χ.Α. εποχή είναι ελάχιστες, χωρίς ωστόσο αυτό να αναιρεί τη θετική ανταπόκριση των επιχειρήσεων στην υποχρεωτική υιοθέτηση των Δ.Π.Χ.Α.

Οι Spathis and Tsiouridou (2012) μελέτησαν τις επιπτώσεις από την υποχρεωτική εφαρμογή των Δ.Π.Χ.Α. στην Ελλάδα, καθώς και τη σχέση των ελεγκτών μετά την εφαρμογή των Δ.Π.Χ.Α. Όσον αφορά το δείγμα της έρευνάς τους, αυτό αποτελούνταν από ελληνικές επιχειρήσεις οι οποίες είναι εισηγμένες στο χρηματιστήριο. Οι Spathis and Tsiouridou (2012) συμπέραναν πως υπάρχει οικονομική σύνδεση ανάμεσα στους ελεγκτές και τους πελάτες και χαμηλή προστασία προς τους επενδυτές, καθώς ο ελεγκτικός μηχανισμός εξακολουθεί να είναι αδύναμος ακόμα και μετά την εφαρμογή των Δ.Π.Χ.Α.

Οι Bellas and Papadatos (2011) επιχείρησαν να συγκρίνουν την αξία των λογιστικών πληροφοριών σύμφωνα με τα παλιά Ε.Λ.Π και με τη διεθνή πρακτική των λογιστικών προτύπων και να παρουσιάσουν τον βαθμό στον οποίο τα τελικά αποτελέσματα επηρεάζονται από τα χαρακτηριστικά της επιχείρησης. Οι Bellas and Papadatos (2011) συμπέραναν πως η υποχρεωτική υιοθέτηση των Δ.Π.Χ.Π. δεν έχει τις ίδιες συνέπειες για όλες τις εταιρίες, με το επιχειρησιακό μέγεθος και τα πάγια περιουσιακά στοιχεία να αποτελούν τους κυριότερους παράγοντες που επηρεάζουν τον αντίκτυπο της υποχρεωτικής υιοθέτησης Δ.Π.Χ.Π.

Οι Byard et al. (2011) χρησιμοποίησαν δείγμα από επιχειρήσεις οι οποίες υιοθέτησαν τα πρότυπα εθελοντικά τουλάχιστον δύο χρόνια πριν την υποχρεωτική τους εφαρμογή με σκοπό να ερευνήσουν τα αποτελέσματα της υποχρεωτικής υιοθέτησης των Δ.Π.Χ.Α. στο περιβάλλον πληροφοριών των οικονομικών αναλυτών. Τα αποτελέσματα έδειξαν τη σημαντικότητα του καθεστώ επιβολής νόμων, καθώς τα λάθη πρόβλεψης των αναλυτών και η διασπορά στην πρόβλεψη μειώθηκαν μόνο σε χώρες στις οποίες επιβάλλονταν σε μεγάλο ποσοστό οι νόμοι. Επιπρόσθετα, τα αποτελέσματα τόνισαν τη σημαντικότητα των κινήτρων των επιχειρήσεων όσον αφορά τη διαφάνεια των οικονομικών τους καταστάσεων, καθώς σε χώρες με

αδύναμη ισχύς των νόμων, εντοπίστηκαν μειωμένα επίπεδα διασποράς και λαθών πρόβλεψης μόνο σε επιχειρήσεις με ισχυρά κίνητρα για διαφάνεια στις οικονομικές καταστάσεις.

Οι Hevas and Karampinis (2011) πραγματοποίησαν έρευνα με στόχο να διερευνήσουν το κατά πόσο τα Δ.Λ.Π. θα έχουν θετικά αποτελέσματα σε οικονομικές με ανεπαρκείς θεσμικές υποδομές, όπως π.χ η ελληνική. Τα αποτελέσματα της έρευνας ήταν ενθαρρυντικά, καθώς υπάρχουν βελτιώσεις, χωρίς ωστόσο αυτές να είναι σε μεγάλο βαθμό. Οι Hevas and Karampinis (2011) υποστηρίζουν πως έστω και αυτές οι μικρές βελτιώσεις είναι ένα σημαντικό βήμα ώστε τα πράγματα να γίνουν καλύτερα.

Οι Naoum et al. (2011) ανέλυσαν τα κόστη και τα οφέλη της υποχρεωτικής εφαρμογής των Δ.Π.Χ.Α. ελληνικών επιχειρήσεων οι οποίες είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο Αθηνών μέσα από μία έρευνα ερωτηματολογίου που πραγματοποιήθηκε σε οικονομικούς διευθυντές ελληνικών εισηγμένων επιχειρήσεων. Τα ευρήματα της ανάλυσης έδειξαν πως η πλειοψηφία των οικονομικών διευθυντών των ανωτέρω εταιριών θεωρούν η εφαρμογή των Δ.Π.Χ.Α. να μεν θα βελτιώσει την ποιότητα των χρηματοοικονομικών πληροφοριών, αλλά υπάρχουν και έντονες ανησυχίες όσον αφορά το κόστος υιοθέτησής τους.

Οι Apostolou et al. (2010) εξέτασαν τα αποτελέσματα της εφαρμογής των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων στο ελληνικό τραπεζικό σύστημα και τις κύριες αλλαγές που επήλθαν στο λογιστικό σύστημα των ελληνικών τραπεζών με την εφαρμογή των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Αναφοράς. Οι Apostolou et al. (2010) συμπέραναν πως ο τραπεζικός τομέας παρουσιάζει μεγάλη διαφοροποίηση από τη στιγμή που εφαρμόστηκαν τα Δ.Π.Χ.Α σε σχέση με την εποχή που εφαρμόζονταν τα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα.

Οι Ballas et al. (2010) επιχείρησαν να εξετάσουν τη συσχέτιση των Δ.Π.Χ.Π. στις ελληνικές επιχειρήσεις χρησιμοποιώντας τόσο δευτερεύουσες πηγές (σχετική νομοθεσία και δημοσιευμένες εκθέσεις), όσο και πρωτογενή δεδομένα (ταχυδρομική έρευνα που απεστάλη σε οικονομικούς διευθυντές ελληνικών επιχειρήσεων). Οι Ballas et al. (2010) διαπίστωσαν πως παρά την ακαταλληλότητα του ελληνικού περιβάλλοντος για εφαρμογή των Δ.Π.Χ.Π, η εφαρμογή των Δ.Π.Χ.Π. βελτίωσε την αξιοπιστία, τη διαφάνεια και τη συγκρισιμότητα των οικονομικών καταστάσεων των ελληνικών επιχειρήσεων.

Οι Dalla and Iatridis (2010) μελέτησαν τα αποτελέσματα της μετάβασης από

τα παλιά Ε.Λ.Π. στα Δ.Λ.Π. όσον αφορά τα οικονομικά αποτελέσματα των επιχειρήσεων οι οποίες ήταν εισηγμένες στο Χ.Α.Α. ώστε να εξετάσουν τον τρόπο με τον οποίο υποδέχτηκαν οι ελληνικές επιχειρήσεις τη διεθνή πρακτική των λογιστικών προτύπων και το πόσο τις επηρέασαν. Οι Dalla and Iatridis (2010), συμπέραναν πως τον πρώτο χρόνο της υποχρεωτικής εφαρμογής των Δ.Λ.Π. στην Ελλάδα υπήρξε αστάθεια στις οικονομικές καταστάσεις των ελληνικών εταιριών εξαιτίας του κόστους μετάβασης στη διεθνή πρακτική. Ωστόσο, από τον επόμενο χρόνο και μετά η κατάσταση εξομαλύνθηκε σε μεγάλο βαθμό.

Οι Evans and Tsalavoutas (2010) διερεύνησαν τον αντίκτυπο της μετάβασης των ελληνικών επιχειρήσεων στα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, δίνοντας βάση στη ρευστότητα, στη μόχλευση, στα κέρδη και στην καθαρή θέση. Τα ευρήματα της μελέτης έδειξαν πως η υιοθέτηση των Δ.Λ.Π. επιδρά σημαντικά στους δείκτες ρευστότητας, στη μόχλευση και στην χρηματοοικονομική θέση των επιχειρήσεων. Συγκεκριμένα, υπήρχε θετική επιρροή στο κεφάλαιο και στα καθαρά κέρδη, ενώ αρνητική επιρροή παρατηρήθηκε στη ρευστότητα και στη μόχλευση.

Οι Floropoulos et al. (2010) εξέτασαν τον βαθμό που έχει επηρεάσει η εφαρμογή των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης στην Ευρωπαϊκή Ένωση τις ελληνικές εταιρίες. Για το σκοπό αυτό, μελέτησαν τα στοιχεία 38 παραγωγικών επιχειρήσεων τόσο πριν την υποχρεωτική υιοθέτηση των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (από το 2004 και πριν), όσο και μετά την υιοθέτηση της διεθνούς πρακτικής (από το 2005 και μετά). Οι Floropoulos et al. (2010) κατέληξαν στο συμπέρασμα πως η υιοθέτηση των Δ.Λ.Π. επιδρά σημαντικά στον κύκλο εργασιών, στην αναλογία ιδίων κεφαλαίων προς το σύνολο του ενεργητικού, στην αναλογία ιδίων κεφαλαίων προς το σύνολο των υποχρεώσεων, όπως και στην αναλογία συνολικών υποχρεώσεων προς το σύνολο ιδίων κεφαλαίων.

Οι Hail et al. (2010) διερεύνησαν την πιθανότητα εφαρμογής των Δ.Π.Χ.Α. στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Τα αποτελέσματα της έρευνας, έδειξαν ότι τα κόστη μεταβίβασης των Δ.Π.Χ.Α. για τις οντότητες θα έχουν βραχυπρόθεσμη επίδραση, ενώ όσον αφορά τα θετικά αποτελέσματα της συγκρισιμότητας, αυτά θα έχουν μακροπρόθεσμη και θετική επίδραση.

Οι Callao et al. (2009) μελέτησαν τον αντίκτυπο των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς και την συσχέτισή τους με την λογιστική παράδοση των ευρωπαϊκών χωρών, μέσα από μία έρευνα που πραγματοποιήθηκε σε επιχειρήσεις έντεκα ευρωπαϊκών χωρών. Η συγκεκριμένη μελέτη τόνισε τη

σημαντικότητα του ρόλου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην παγκόσμια λογιστική εναρμόνιση, ενώ ταυτόχρονα υπογράμμισε ότι δεν υπάρχουν σημαντικές διαφορές ανάμεσα στα δύο παραδοσιακά λογιστικά συστήματα.

Οι Bae et al. (2008) διερεύνησαν τις επιπτώσεις της υποχρεωτικής υιοθέτησης των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων συγκριτικά με την προαιρετική υιοθέτηση. Οι Bae et al. (2008) συμπέραναν πως τα αποτελέσματα της υποχρεωτικής υιοθέτησης των Δ.Λ.Π. διαφέρουν από αυτά της προαιρετικής υιοθέτησης. Αυτό το γεγονός οφείλεται στο ότι οι επιχειρήσεις που εφαρμόζουν τα πρότυπα προαιρετικά έχουν ως κύριο κίνητρο την βελτίωση της εταιρικής διακυβέρνησης και δεσμεύονται στις αρχές της διαφάνειας και την σωστότερη λογιστική απεικόνιση.

Οι Connell and Sullivan (2008) προσπάθησαν να μελετήσουν τον αντίκτυπο της υιοθέτησης των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων σε 80 επιχειρήσεις οι οποίες υπάγονται στον FTS Eurofirst. Τα αποτελέσματα της έρευνας έδειξαν πως με την υιοθέτηση των Δ.Λ.Π. αυξήθηκαν τα καθαρά έσοδα των επιχειρήσεων το 2004, ενώ όσον αφορά τα καθαρά κέρδη υπήρξε και εκεί αύξηση στο 75% των επιχειρήσεων.

Οι Sellhorn and Skaife (2008) εξέτασαν σε γαλλικές, γερμανικές και βρετανικές επιχειρήσεις αν τα αποτελέσματα αναφοράς των Δ.Π.Χ.Π παρέχουν συγκρίσιμες οικονομικές πληροφορίες, με στόχο να μελετήσουν τα αποτελέσματα πριν και μετά την υιοθέτηση των Δ.Π.Χ.Π. Οι Sellhorn and Skaife (2008) κατέληξαν στο συμπέρασμα πως η συγκρισιμότητα μπορεί να πετύχει όταν οι επιχειρήσεις παρακινούνται από την αγορά και έχουν την δυνατότητα να αναφέρουν πιο συγκρίσιμες πληροφορίες, καθώς και ότι η υποχρεωτική αναφορά δεν έχει αυξάνει την αξιολόγηση της χρησιμότητας των λογιστικών πληροφοριών ανάμεσα στις χώρες.

Οι Georgakopoulou and Spathis (2007) διερεύνησαν τον αντίκτυπο της υιοθέτησης των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων στην Νοτιοανατολική Ευρώπη, εστιάζοντας στην περίπτωση της Ελλάδας. Οι Georgakopoulou and Spathis (2007) διαπίστωσαν πως έπειτα από την υιοθέτηση των Δ.Λ.Π από τις ελληνικές επιχειρήσεις, επήλθαν σημαντικές και θετικές αλλαγές. Μία από τις σημαντικότερες αλλαγές, είναι το γεγονός πως οι οικονομικές καταστάσεις δεν θεωρούνται φορολογικές καταστάσεις λόγω εφαρμογής του Δ.Λ.Π. 12.

Οι Hung and Subramanyam (2007) στράφηκαν προς τις γερμανικές επιχειρήσεις με στόχο να διερευνήσουν τις συνέπειες της υιοθέτησης των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων στις οικονομικές τους καταστάσεις. Τα αποτελέσματα της έρευνας έδειξαν πως σε σύγκριση με τα γερμανικά πρότυπα, η λογιστική αξία ιδίων

κεφαλαίων, η μεταβλητότητα της λογιστικής αξίας και των εσόδων και το σύνολο ενεργητικού με την χρήση των Δ.Λ.Π. είναι αρκετά υψηλότερα με την υιοθέτηση των Δ.Λ.Π. Ωστόσο, ακόμα και μετά την εφαρμογή των Δ.Λ.Π., δεν παρατηρήθηκε διαφορά στα έσοδα και στη λογιστική αξία των επιχειρήσεων.

Οι Burgstahler et al.(2006) μελέτησαν τις πιέσεις της κεφαλαιαγοράς και τον τρόπο με τον οποίο αυτές προτρέπουν τις επιχειρήσεις να εκδίδουν τα κέρδη τα οποία αντικατοπτρίζουν σε οικονομικές επιδόσεις. Οι Burgstahler et al.(2006) κατέληξαν στο συμπέρασμα πως οι οικονομικές καταστάσεις των εταιριών οι οποίες δεν είναι εισηγμένες στο Χ.Α. και δεν υιοθετούν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, δεν θεωρούνται αξιόπιστες διότι έχουν την δυνατότητα φοροδιαφυγής παραποιώντας τα στοιχεία τους. Αντιθέτως, όσες εταιρίες υιοθετούν τα Δ.Λ.Π και είναι εισηγμένες στο Χ.Α. θεωρούνται περισσότερο αξιόπιστες, καθώς εμφανίζουν τα πραγματικά αποτελέσματα των οικονομικών τους καταστάσεων.

Ο Ροδοσθένους (2006) πραγματοποίησε μία συγκριτική μελέτη των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων ώστε να εντοπίσει τις ιδιαιτερότητες που παρουσιάζουν κατά την εφαρμογή τους στην Ελλάδα. Ο Ροδοσθένους (2006) συμπέρανε πως τα Δ.Λ.Π. επέφεραν σημαντικές αλλαγές τόσο στον τρόπο με τον οποίο παρουσιάζονται οι οικονομικές καταστάσεις, όσο και στον τρόπο που παρουσιάζεται η πραγματική εικόνα των οικονομικών αποτελεσμάτων. Επιπρόσθετα, ο Ροδοσθένους (2006) κατέληξε στο συμπέρασμα πως τα Δ.Λ.Π. επέφεραν αλλαγές και στις λογιστικές αρχές, στις οικονομικές καταστάσεις και στις ταμειακές ροές, ενώ πρόσφεραν καλύτερη ενημέρωση σχετικά με τη βιωσιμότητα της επιχείρησης και τον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί.

Η προαναφερόμενη βιβλιογραφική επισκόπηση σκόπευε να ενημερώσει τους αναγνώστες της για τα τεκταινόμενα στον τομέα των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και διεθνώς.

Μελετώντας τις προαναφερθέντες έρευνες, καταλήγουμε στο συμπέρασμα πως οι επιχειρήσεις που υιοθετούν τα Δ.Λ.Π. επωφελούνται τόσο από οικονομικές καταστάσεις καλύτερης ποιότητας-μεγαλύτερης διαφάνειας, όσο και από καλύτερη σύγκριση στοιχείων προηγούμενων ετών και ανάλυση του ανταγωνισμού του κλάδου δραστηριοποίησής τους. Επιπρόσθετα, μέσα από την ορθή υιοθέτηση των Δ.Π.Χ.Α. διασφαλίζεται μεγαλύτερη ακρίβεια πρόβλεψης για τους αναλυτές και

μικρότερο ενδιαφέρον για την αγορά πληροφοριών εκ των έσω.

Όσον αφορά τις χώρες οι οποίες δεν έχουν υιοθετήσει τα Δ.Π.Χ.Α., οι επιχειρήσεις τους θα πρέπει να έρθουν αντιμέτωπες με υψηλά κόστη μετάβασης βραχυπρόθεσμης επίδρασης, ώστε να επωφεληθούν μακροπρόθεσμα από τα θετικά αποτελέσματα. Επιπλέον, οι έρευνες δείχνουν ότι ακόμα και μετά την υιοθέτηση των Δ.Π.Χ.Α. ούτε οι επενδυτές προστατεύονται σε κάθε περίπτωση, ούτε οι ελεγκτικοί μηχανισμοί είναι πάντα επαρκείς. Αυτό συμβαίνει διότι κάθε χώρα αντιδρά διαφορετικά στην υποχρεωτική υιοθέτηση των Δ.Π.Χ.Α., δεδομένου ότι δεν είναι όλες το ίδιο έτοιμες να τα υιοθετήσουν. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η Ελλάδα, η οποία όπως έδειξαν οι έρευνες δεν ήταν απόλυτα έτοιμη για κάτι τέτοιο.

Τέλος, η πλειοψηφία των ερευνητών συμφωνεί πως η εφαρμογή των Δ.Λ.Π. ναι μεν έχει βελτιώσει σε μεγάλο βαθμό την ποιότητα των χρηματοοικονομικών καταστάσεων, ωστόσο εξακολουθεί να υπάρχει έντονη ανησυχία για το μεγάλο ποσό δαπανών που απαιτείται από τις επιχειρήσεις για την εφαρμογή τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ Ε.Λ.Π.-Δ.Λ.Π, ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΥΠΙΟΣ ΤΩΝ Δ.Λ.Π. ΣΤΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

3.1 Εισαγωγικά

Στο συγκεκριμένο κεφάλαιο γίνεται αναφορά στα Ε.Λ.Π., τον νόμο που τα καθιερώνει, καθώς και την ημερομηνία που αυτά θεσμοθετήθηκαν. Επιπλέον, πληροφορούμαστε για τα κεφάλαια, τα άρθρα και τα παραρτήματα από τα οποία αποτελούνται τα Ε.Λ.Π. Έπειτα, αναφέρονται τα πλεονεκτήματα των Ε.Λ.Π., τα οποία αφορούν κυρίως την ενσωμάτωσή τους στο εσωτερικό δίκαιο, σε εθνικό και διεθνές επίπεδο, εξυπηρετούν την ανάγκη για αξιοπιστία της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης και ενισχύουν την συνέπεια της παρεχόμενης πληροφορίας. Αντίστοιχα, στη συνέχεια αναφέρονται τα μειονεκτήματα των Ε.Λ.Π., όπου κυρίως αφορούν το κόστος των απαιτήσεων, προσαρμογής και εκπαίδευση προσωπικού και την οργάνωση για τη λειτουργία των δύο λογιστικών προτύπων.

Στη συνέχεια γίνεται αναφορά στα Δ.Λ.Π, με την εφαρμογή και την υποχρεωτική σύνταξη των οποίων καταργήθηκαν τα οικονομικά σύνορα και δημιουργήθηκε ένα ενιαίο οικονομικό περιβάλλον. Η υιοθέτηση των Δ.Λ.Π. ψηφίστηκε στην Ελλάδα το 2002 με τον Ν.2992/2002 και η καθιέρωση τους εγγυάται αντικειμενικότητα και αξιοπιστία. Ακολούθως, παρουσιάζονται οι οκτώ βασικές αρχές, όπου μέσα από αυτές επιτυγχάνονται η εγκυρότητα και αξιοπιστία των Δ.Λ.Π. Έπειτα, σειρά έχει η παρουσίαση ορισμένων από τα πλεονεκτήματα των Δ.Λ.Π., όπως και τα όργανα των Δ.Λ.Π. μέσα από τα οποία γίνεται δεκτό ένα Δ.Λ.Π., εκδίδεται και μεταφράζεται στα αγγλικά από την I.A.S.C. ενώ, αναλύονται εν συντομία τα Δ.Λ.Π. με την αύξουσα σειρά τους.

Ακολούθως παρουσιάζονται οι διαφορές ανάμεσα στα Ε.Λ.Π. και Δ.Λ.Π., κυρίως όσον αφορά τον τρόπο απεικόνισης και τον τρόπο δόμησης. Αρχικά, δεν ακολουθούν ένα συγκεκριμένο πρότυπο, ενώ παρουσιάζουν διαφορά ακόμα και ως προς τη χρήση των λογιστικών αρχών, των μεθόδων που εφαρμόζονται και στη

διαχείριση των λαθών των χρηματοοικονομικών καταστάσεων προηγούμενων περιόδων. Επιπρόσθετα, διαφορές εντοπίζονται επιπλέον και στα κόστη και τον τρόπο εμφάνισης τους, όπως επίσης και στην αποτίμηση συναλλαγματικών διαφορών. Ακόμα, εντοπίζονται διαφορές ως προς την αποτίμηση των παγίων και άλλων περιουσιακών στοιχείων, το λογιστικό χειρισμό για την απεικόνιση των εξόδων, τον τρόπο αντιμετώπισης χρηματοοικονομικών μέσων, την καταχώρηση συναλλαγών ίδιων μετοχών, τη λογιστική αντιμετώπιση των δύο προτύπων, το φόρο εισοδήματος των δύο προτύπων, το χρονικό πλαίσιο μέσα στο οποίο πρέπει να συντάσσονται, τα έκτακτα αποτελέσματα τους και την ύπαρξη του προσαρτήματος.

Η καθιέρωση των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων επιφέρει αρκετές συνέπειες για τις ελληνικές επιχειρήσεις, όπου μέσα σε αυτές κρύβονται και πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα. Δίνεται το κύριο πλεονέκτημα της σύγκρισης, ενσωμάτωσης καταστάσεων οικονομικών πληροφοριών, εφαρμογή κοινής λογιστικής γλώσσας, όπως και οι συγκρίσεις και διακρίσεις επενδυτών και δανειστών. Ακόμα, οι χρηματοοικονομικές καταστάσεις γίνονται πιο λεπτομερείς, παρέχεται μία πιο έγκυρη πληροφόρηση και σε κρατικό επίπεδο παρατηρούμε μία θετική επίδραση. Παρόλα αυτά για λόγους που αναφέρονται στη συνέχεια, η χρηματοοικονομική πληροφόρηση παραμένει εθνική και όχι διεθνής και ελλοχεύουν κίνδυνοι για τους επενδυτές που οφείλονται στην επιφανειακή πληροφόρηση, όπου επιπρόσθετα δεν εξασφαλίζεται μία κοινή βάση. Τέλος, παρουσιάζονται και αναπτύσσονται οι λόγοι που κάνουν αναπόφευκτους και απαραίτητους τους ενιαίους κανόνες υποβολής των οικονομικών εκθέσεων.

3.2 Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα Και Ν.4308/2014

Στην εφημερίδα της κυβερνήσεως, στις 24 Νοεμβρίου του 2014, δημοσιεύτηκε ο νόμος 4308/2014, αποτελούμενος από 8 κεφάλαια, 44 άρθρα και 4 παραρτήματα, που αποτελούν στο σύνολό τους, τα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα. Έπειτα από την καθιέρωση του νόμου 4308/2014, γίνεται άρση της ισχύος των λογιστικών διατάξεων των νόμων 2190/1920,3190/1955,4172/2012 οι οποίοι αφορούν χρηματοοικονομικές καταστάσεις εταιριών Α.Ε.,Ε.Π.Ε.,Ι.Κ.Ε.. Ακόμα, καταργείται το Π.Δ. 1123/1980

(όχι το σχέδιο λογαριασμών του Ε.Γ.Λ.Σ.), ο Κώδικας Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών (Κ.Φ.Α.Σ.) Ν.4093/2012, τα κλαδικά λογιστικά σχέδια ασφαλιστικών και τραπεζών, ο Ν.1809/1988, χωρίς να αλλάζει το καθεστώς των ταμειακών μηχανών και ο Ν.2065/1992 ο οποίος αφορά την αναπροσαρμογή αξίας ακινήτων (Η αναπροσαρμογή πλέον είναι δυνατή για ιδιοχρησιμοποιούμενα και επενδυτικά ακίνητα μόνο όταν η εταιρία τα επιμετρά στην εύλογη αξία) (Δαλιάνης και Δεληγιάννης,2014). Ορισμένα σημεία που χρήζουν προσοχής, είναι πως αρχικά υπάρχουν απλοποιήσεις και αλλαγές, όπως και δημιουργούνται πλέον οι υποχρεώσεις φορολογικής και λογιστικής βάσης. Επιπλέον, πραγματοποιείται σε νέους χώρους η τιμολόγηση των προϊόντων και έχουν ορισθεί νόμοι για την επιμέτρηση των περιουσιακών στοιχείων, όπως και δεν είναι επιτρεπόμενη η αναπροσαρμογή στην αξία ακινήτων. Επίσης, πλέον δεν τηρείται βιβλίο αποθηκών, όμως υπάρχει δικλείδα ασφαλείας. Παράλληλα, δεν ορίζεται κάποιος συγκεκριμένος τύπος για το συνάλλαγμα των στοιχείων και των αρχών των επιχειρήσεων και η έκδοση των τιμολογίων μετά από μία συναλλαγή γίνεται ως και την 15^η μέρα του επόμενου μήνα. Η απλοποίηση του Κ.Φ.Α.Σ. αποτελεί τον κύριο στόχο του νόμου. Ο νόμος 4308/2014 σύμφωνα με την Επιτροπή Λογιστικής Τυποποίησης, ρυθμίζει θέματα τα οποία ορίζουν και αναφέρονται στα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα. Όπως προαναφέρθηκε και παραπάνω ο Ν. 4308/2014, περιέχει 8 κεφάλαια, 44 άρθρα και 4 παραρτήματα, όπως αναφέρονται στη συνέχεια (Δαλιάνης και Δεληγιάννης,2014):

Πίνακας 1. Περιεχόμενο κεφαλαίων Ν.4308/2014(Δαλιάνης και Δεληγιάννης,2014)

Κεφάλαιο 1	Πεδίο εφαρμογής και κατηγορίες οντοτήτων (άρθρα 1 και 2).
Κεφάλαιο 2	Λογιστικά αρχεία (άρθρα 3 έως 7).
Κεφάλαιο 3	Παραστατικά πωλήσεων (άρθρα 8 έως 15).
Κεφάλαιο 4	Αρχές σύνταξης χρηματοοικονομικών καταστάσεων (άρθρα 16 και 17).
Κεφάλαιο 5	Κανόνες επιμέτρησης (άρθρα 18 έως 28).
Κεφάλαιο 6	Προσάρτημα και απαλλαγές (άρθρα 29 και 30).
Κεφάλαιο 7	Ενοποιημένες χρηματοοικονομικές καταστάσεις (άρθρα 31 έως 36).

Κεφάλαιο 8	Πρώτη εφαρμογή και μεταβατικές διατάξεις (άρθρα 37 έως 44).
------------	---

Η υποχρεωτικότητα της εφαρμογής των Ε.Λ.Π. ορίστηκε στις 31/12/2014, όμως ένα χρόνο αργότερα τέθηκε σε ισχύ η εφαρμογή του. Κύριος στόχος ήταν η διασφάλιση με τρόπο αμερόληπτο και ακριβοδίκαιο της σύνταξης των χρηματοοικονομικών καταστάσεων, με παροχή πληροφοριών υψηλής ποιότητας. Από τις 01/01/2015, είναι αποδεκτά και εφαρμόζονται υποχρεωτικά τα Ε.Λ.Π. στο ευρύ σύνολο των οικονομικών οντοτήτων. Αυτό συμβαίνει κυρίως λόγω της απλούστευσης των φορολογικών διατάξεων, όπως και της κωδικοποίησης των λογιστικών κανόνων (Δαλιάνης και Δεληγιάννης, 2014).

3.3 Πλεονεκτήματα-Μειονεκτήματα Της Εφαρμογής των Ε.Λ.Π.

Σύμφωνα με τους Μπατσινίλα και Πατατούκα (2016), οι λογιστικές διατάξεις της οδηγίας 34/2013/ΕΕ, ενσωματώνονται με ορθότητα και πληρότητα στο εσωτερικό δίκαιο, αποτελώντας σε εθνικό και διεθνές επίπεδο ένα ουσιαστικό και χρήσιμο εργαλείο για τις επιχειρήσεις. Στα πρώτα 15 άρθρα υλοποιείται η απλοποίηση και ο εκσυγχρονισμός των γραφειοκρατικών ρυθμίσεων του Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών. Στα άρθρα 16-24 επιχειρείται να υλοποιηθεί ένα λειτουργικό και ολοκληρωμένο λογιστικό – ρυθμιστικό πλαίσιο με σκοπό την συμπλήρωση του εκσυγχρονισμού και την ενοποίηση των λογιστικών κανόνων της χώρας. Επίσης, προβλέπεται μία γενική εφαρμογή από όλες τις οντότητες και εξυπηρετείται η ανάγκη για αξιοπιστία, διαφάνεια και συγκρισιμότητα της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης. Ταυτόχρονα, καταπολεμάται η λογιστική πολυνομία, αποτελώντας ένα σημαντικό μεταρρυθμιστικό βήμα. Ακόμα, προβλέπεται η γενική εφαρμογή από όλες τις οντότητες και επιτυγχάνεται η βελτίωση της αποτελεσματικότητας και η μείωση του κόστους ενδοομιλικής πληροφόρησης, καθώς με την υιοθέτηση των Ε.Λ.Π. ενισχύεται η συνέπεια της παρεχόμενης πληροφορίας. Τέλος, το γεγονός πως τα οικονομικά στοιχεία πλέον μπορούν να περιλαμβάνονται στις οικονομικές καταστάσεις των ελληνικών επιχειρήσεων, βοηθά στην προσέλκυση ξένων κεφαλαίων και επενδύσεων, καθώς τα οικονομικά στοιχεία είναι

εναρμονισμένα με τους διεθνείς λογιστικούς κανόνες (Μπατσινίλας και Πατατούκας,2016).

Σύμφωνα με τους Μπατσινίλα και Πατατούκα (2016), με τα Ε.Λ.Π αυξάνεται αρχικά το κόστος των απαιτήσεων που προκύπτει από την εφαρμογή τους, όπως είναι το κόστος εκπαίδευσης προσωπικού, το κόστος προσαρμογής του λογιστικού συστήματος και το κόστος εκτίμησης παγίων. Επιπρόσθετα, εξαιτίας της λειτουργίας δύο λογιστικών συστημάτων, απαιτείται η οργάνωση διπλής αποτίμησης των περιουσιακών στοιχείων. Ακόμα, το οικοδόμημα της λογιστικής τυποποίησης που παρέχει το Π. Δ. 1123/1980 γκρεμίζεται και αντικαθίσταται από ένα λογιστικό μοντέλο αποτελούμενο από ένα σχέδιο λογαριασμών χωρίς κανόνες. Τέλος, με βάση αυτό το λογισμικό μοντέλο, αποκλείεται η κατάρτιση των λογαριασμών γενικής εκμετάλλευσης (Μπατσινίλας και Πατατούκας,2016).

3.4 Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα

Τα οικονομικά σύνορα καταργήθηκαν με την εφαρμογή των Δ.Λ.Π και δημιουργήθηκε ένα ενιαίο οικονομικό περιβάλλον. Η υποχρεωτική σύνταξη των Δ.Λ.Π αφορά την κατάσταση των συνολικών εσόδων, των ταμειακών ροών, της οικονομικής θέσης στο τέλος της χρήσης και των μεταβολών χρηματοοικονομικής θέσης. Επιπλέον, περιλαμβάνει σημειώσεις και μία έκθεση για την απόδοση του κεφαλαίου, την έκθεση χρηματοοικονομικής θέσης και τα περιουσιακά στοιχεία μίας επιχείρησης. Η προσπάθεια για την ύπαρξη των Δ.Λ.Π. ξεκίνησε το 1973 με σκοπό μία παγκόσμια εφαρμογή. Η Επιτροπή Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (I.A.S.C) υπήρξε ιδρυτής, αποτελούμενη από επαγγελματικές οργανώσεις λογιστών από χώρες όπως της Ολλανδίας, Γερμανίας, Καναδά, ΗΠΑ, Αυστραλίας, Ιρλανδίας, Ηνωμένο Βασίλειο, Γαλλίας. Συνολικά, συνεργάστηκαν 13 άτομα για τη σύσταση της Επιτροπής από διαφορετικές ειδικότητες, ώστε να αναδιαρθρώσουν και να βελτιώσουν τον τρόπο λειτουργίας και τη δομή της. Έτσι, με έδρα τη Delaware των ΗΠΑ, συστάθηκε ο μη κερδοσκοπικός οργανισμός. Η ονομασία άλλαξε το 2001 σε International Accounting Standards Board (I.A.S.B), όπου αποτελεί έναν ανεξάρτητο οργανισμό που εδρεύει στο Λονδίνο (Νεγκάκης,2015).

Στην Ελλάδα τον Μάρτιο του 2002 ψηφίστηκε το άρθρο (Ν. 2992/2002 ΦΕΚ 54 Α'/20-3-2002) για την υιοθέτηση από 01/01/2003 των Διεθνών Λογιστικών

Προτύπων για τις Ανώνυμες Εταιρίες που κατέχουν εισηγημένες μετοχές στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών (Χ.Α.Α). Προηγουμένως, ήταν αναγκαίο να διαμορφωθούν τα λογιστικά πρότυπα της ελληνικής οικονομίας, με βάση τα πρότυπα της Ε.Ε (Gavanou,2009)

Η καθιέρωση των Δ.Λ.Π. εγγυάται αντικειμενικότητα και αξιοπιστία και διέπεται από 2 βασικές παραδοχές, της αρχής της συνεχιζόμενης επιχειρηματικής δραστηριότητας, όπου αναφέρεται στη διάρκεια λειτουργίας της οικονομικής μονάδας, η οποία πρέπει να είναι χωρίς διακοπές και συνεχιζόμενη, αποτυπωμένη στις χρηματοοικονομικές καταστάσεις. Η επόμενη βασική παραδοχή είναι της αρχής των δεδουλευμένων, σύμφωνα με την οποία είναι ξεχωριστή η κάθε οικονομική χρήση από τις υπόλοιπες και οι συναλλαγές που πραγματοποιούνται είναι αποτυπωμένες στις οικονομικές καταστάσεις (Νεγκάκης,2015).

3.5 Γενικές Αρχές Δ.Λ.Π.

Η εγκυρότητα και η αξιοπιστία των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων, επιτυγχάνονται μέσα από κάποιες γενικές λογιστικές αρχές, οι οποίες είναι η βάση των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων. Στον παρακάτω ακόλουθο πίνακα παρουσιάζονται οι γενικές αρχές των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (Γκίνογλου,2014):

Πίνακας 2. Γενικές αρχές των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων(Γκίνογλου,2014)

1.	Η αρχή της Συνεχιζόμενης Δραστηριότητας αποτελεί μία από τις βασικές αρχές των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων. Σύμφωνα με αυτή την αρχή, κάθε επιχείρηση απαιτείται να παρουσιάζει συνεχόμενη δραστηριότητα, η οποία θα παρουσιάζεται στις οικονομικές καταστάσεις της. Αποτελεί εξαίρεση η περίπτωση όπου η οικονομική οντότητα παύει τις οικονομικές συναλλαγές της ή κάνει ρευστοποίηση της επιχείρησης και τα παραπάνω γίνονται γνωστά στις οικονομικές της καταστάσεις.
2.	Μία ακόμα αρχή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων είναι η αρχή των Συμψηφισμών και δεν επιτρέπει σε καμία επιχείρηση να κάνει συμψηφισμό: <ul style="list-style-type: none"> • Των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων της • Των εσόδων και των εξόδων της

	<ul style="list-style-type: none"> • Των στοιχείων του ενεργητικού και του παθητικού <p>Στην περίπτωση αυτή αποτελούν εξαίρεση οι περιπτώσεις που αναφέρονται στο Διεθνή Λογιστικό Πρότυπο.</p>
3.	<p>Σημαντική αρχή αποτελεί επιπλέον η αρχή της Ακριβοδίκαιης Παρουσίασης. Με βάση αυτή, οι επιχειρήσεις συμμορφώνονται με τις αρχές που έχουν τα πρότυπα και εμφανίζονται με ακριβοδίκαιο τρόπο οι οικονομικές καταστάσεις. Οι επιχειρήσεις, εφαρμόζοντας τα πρότυπα, θα πρέπει να μην παραποιούν τα οικονομικά τους δεδομένα και να είναι επιφυλακτικές, δίνοντας τη σωστή πληροφόρηση των μελετητών. Στις περιπτώσεις όπου η πληροφόρηση είναι στρεβλή, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, αποφεύγεται το συγκεκριμένο πρόβλημα από τις επεξηγηματικές σημειώσεις. Στις σημειώσεις αυτές, γίνεται η “ερμηνεία” των οικονομικών επιπτώσεων. Συμπερασματικά, στην περίπτωση που μία επιχείρηση παρεκκλίνει από τα λογιστικά πρότυπα, ο λόγος θα πρέπει να επεξηγείται με λεπτομέρεια.</p>
4.	<p>Η αρχή της Συγκριτικής Πληροφόρησης, όπου οι διαχρονικές καταστάσεις των επιχειρήσεων θα πρέπει να είναι διαχρονικά συγκρίσιμες από τους μελετητές, οι οποίοι πραγματοποιούν εκτίμηση των τάσεων, προβλέποντας το μέλλον. Για να είναι κάτι τέτοιο επιτεύξιμο, θα πρέπει να εμφανίζονται τα ποσά της τρέχουσας και της προηγούμενης περιόδου σε 2 στήλες, έχοντας έτσι τη δυνατότητα να κάνει 3 συγκρίσεις κάποιος μελετητής. Αν τα Πρότυπα το επιτρέπουν, μπορεί να εμφανιστεί κάποια παρέκκλιση από μία χρονική περίοδο με κάποια άλλη προηγούμενη. Οι 3 συγκρίσεις που πραγματοποιούν οι μελετητές είναι:</p> <ol style="list-style-type: none"> I. Διακλαδική II. Χρονική III. Κλαδική
5.	<p>Η αρχή της Αυτοτέλειας των Χρήσεων, σύμφωνα με την οποία κάθε λογιστική χρήση δεν εξαρτάται από καμία άλλη.</p>
6.	<p>Η αρχή των Δεδουλευμένων Εσόδων - Εξόδων, όπου ο υπολογισμός των εσόδων και των εξόδων γίνεται στη χρήση την οποία αφορά και γίνεται ανεξάρτητα από το πότε θα πληρωθούν ή από το πότε θα εισπραχθούν. Η κάθε χρήση δεν σχετίζεται με την προηγούμενη ή με την επόμενη και δεν πρέπει οι</p>

	προηγούμενες χρήσεις να λαμβάνονται υπόψη.
7.	Μία ακόμα λογιστική αρχή είναι αυτή της Ομοιομορφίας των οικονομικών καταστάσεων . Η κατανομή των περιουσιακών στοιχείων και η παρουσίασή τους από την επιχείρηση στις οικονομικές καταστάσεις θα πρέπει να μην διαφέρει από χρήση σε χρήση. Παρόλα αυτά, υπάρχει και η εξαίρεση όπου υπάρχει κάποια μεταβολή, η οποία είναι απαίτηση των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων, αλλά και μεταβολή στις επιχειρηματικές δραστηριότητες.
8.	Η αρχή της Σπουδαιότητας και Ολότητας . Στις οικονομικές καταστάσεις των επιχειρήσεων, η παρουσίαση του κάθε σημαντικού περιουσιακού στοιχείου γίνεται ξεχωριστά στις οικονομικές καταστάσεις. Τα επουσιώδη περιουσιακά στοιχεία παραθέτονται από την επιχείρηση με τα περιουσιακά στοιχεία όμοιας φύσης. Εάν παραληφθούν σπουδαιές οικονομικές πληροφορίες από τις οικονομικές καταστάσεις των επιχειρήσεων, θεωρείται ατόπημα και ενδέχεται να αποβεί μοιραίο για τις επενδυτικές αποφάσεις.

3.6 Πλεονεκτήματα-Μειονεκτήματα Δ.Λ.Π.

Ένα βασικό πλεονέκτημα που παρουσιάζει η χρήση των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων, είναι η δυνατότητα για διεθνή σύγκριση, όχι μονάχα των αντίστοιχων οικονομικών καταστάσεων, όπως επίσης και το κύρος που προσδίδουν στις επιχειρήσεις, οι οποίες εφαρμόζουν τα Δ.Λ.Π. Επιπρόσθετα, παρατηρούμε πως αποκτώνται με την χρήση των Δ.Λ.Π. κάποιες θεμελιώδεις αρχές και σύμφωνα με τις οποίες γίνεται αντίδραση ή κρίση επιμέρους νόμων, στην ίδια ισχύουσα εμπορική, φορολογική, λογιστική νομοθεσία. Ακόμα, με τη χρήση των Δ.Λ.Π. παρουσιάζονται πιο σωστά και με λιγότερα σφάλματα οι οικονομικές καταστάσεις των επιχειρήσεων, με αποτέλεσμα να λαμβάνουν πιο σωστές αποφάσεις οι επενδυτές και να υπάρχει καλύτερη διοχέτευση κεφαλαίων, αλλά και αποδοτικότερη κατανομή σε μία οικονομία (Φίλιος και Αποστόλου,2011).

Το σημαντικότερο μειονέκτημα των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων έχει να κάνει με το υψηλό κόστος της αλλαγής εσωτερικών συστημάτων, έτσι ώστε να συμβαδίζουν με τα καινούργια πρότυπα αναφοράς. Επιπλέον, η χρήση της εύλογης

αξίας ως την κύρια βάση μέτρησης στοιχείων ενεργητικού και παθητικού αποτελεί ένα ακόμα πρόβλημα κατά την μετατροπή στα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα. Τέλος, τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα είναι ιδιαίτερα περίπλοκα και δαπανηρά, γεγονός το οποίο δυσκολεύει την υιοθέτησή τους από τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις λόγω του υψηλού κόστους μετάβασης (Φίλιος και Αποστόλου,2011).

3.7 Όργανα Δ.Λ.Π.

Πριν εφαρμοστεί η κατάρτιση των Δ.Λ.Π., πραγματοποιείται μία διαδικασία επιλεγόμενη από επιτροπές, οι οποίες διεξάγουν μία λεπτομερή μελέτη, επιλέγουν όλα τα σημαντικά θέματα και καταρτίζουν στο τέλος ένα σχέδιο, το οποίο τίθεται προς εξέταση από το αρμόδιο Συμβούλιο. Για να σταλεί το σχέδιο στα Λογιστικά Σώματα και στην Κυβέρνηση, πρέπει να γίνει δεκτό από τα 2/3 τουλάχιστον των μελών του Συμβουλίου, το οποίο εξετάζει τις αναθεωρήσεις και τις προτάσεις του Συμβουλίου. Όταν το σχέδιο γίνει πλέον αποδεκτό, τότε θεωρείται και επίσημα Λογιστικό Πρότυπο. Έπειτα, εκδίδεται το Λογιστικό Πρότυπο μεταφρασμένο στα αγγλικά από την I.A.S.C (Γκίνολου,2014).

3.8 Ποια είναι τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα/ Αναφορά

Τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, αυτά που φυσικά βρίσκονται ήδη σε ισχύ, είναι ομαδοποιημένα ανάλογα με τον σκοπό χρήσης τους. Στον ακόλουθο πίνακα θα παρουσιαστούν εν συντομία όλα τα Δ.Λ.Π. και στην συνέχεια της παρούσας εργασίας που λαμβάνει χώρο, θα αναλυθούν εκτενώς (Θαλασσινός και Λιάπης,2013).

Πίνακας 3. Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα(Λιάπης και Θαλασσινός,2013)

Δ.Λ.Π. 1	Παρουσίαση των Οικονομικών Καταστάσεων
I.A.S. 1	Presentation of Financial Statements
Δ.Λ.Π. 2	Αποθέματα

I.A.S. 2	Inventories
Δ.Λ.Π. 7	Κατάσταση Ταμειακών Ροών
I.A.S. 7	Cash Flow Statements
Δ.Λ.Π. 8	Λογιστικές Πολιτικές, Μεταβολές των Λογιστικών Εκτιμήσεων και Λάθη
I.A.S. 8	Accounting Policies, Changes in Accounting Estimates and Errors
Δ.Λ.Π.10	Γεγονότα Μετά την Περίοδο Αναφοράς
I.A.S. 10	Events After the Reporting Period
Δ.Λ.Π. 11	Συμβάσεις Κατασκευής
I.A.S. 11	Construction Contracts
Δ.Λ.Π. 12	Φόροι Εισοδήματος
I.A.S. 12	Income Taxes
Δ.Λ.Π. 16	Ενσώματα Πάγια
I.A.S. 16	Tangible Assets
Δ.Λ.Π. 17	Μισθώσεις
I.A.S. 17	Leases
Δ.Λ.Π. 18	Έσοδα
I.A.S. 18	Revenue
Δ.Λ.Π. 19	Παροχές σε Εργαζομένους

I.A.S. 19	Employee Benefits
Δ.Λ.Π. 20	Λογιστική Κρατικών Επιχορηγήσεων και Γνωστοποίηση Κρατικής Υποστήριξης
I.A.S.20	State Grant Accounting and Government Support Disclosure
Δ.Λ.Π. 21	Οι Επιδράσεις Μεταβολών των Τιμών Συναλλάγματος
I.A.S. 21	The Effects of Changes in Exchange Rates
Δ.Λ.Π. 23	Κόστος Δανεισμού
I.A.S. 23	Borrowing Cost
Δ.Λ.Π. 24	Γνωστοποιήσεις Συνδεδεμένων Μερών
I.A.S. 24	Related Party Disclosures
Δ.Λ.Π. 26	Λογιστικός Χειρισμός και Παρουσίαση των Προγραμμάτων Παροχών Εξόδου από την Υπηρεσία
I.A.S. 26	Accounting Handling and Presentation of Exit Benefit Plans
Δ.Λ.Π. 27	Ενοποιημένες και Ατομικές Οικονομικές Καταστάσεις
I.A.S. 27	Consolidates and Separate Financial Statements
Δ.Λ.Π. 28	Επενδύσεις σε Συγγενείς Επιχειρήσεις και Κοινοπραξίες
I.A.S. 28	Investments in Associates Businesses and Joint Ventures
Δ.Λ.Π. 29	Παρουσίαση Οικονομικών Στοιχείων σε Υπερπληθωριστικές Οικονομίες
I.A.S. 29	Financial Reporting in Hyperinflationary Economy

Δ.Λ.Π. 31	Συμμετοχές σε Κοινοπραξίες
I.A.S. 31	Participations in Joint Ventures
Δ.Λ.Π. 32	Χρηματοοικονομικά Μέσα: Παρουσίαση
I.A.S. 32	Financial Instruments: Presentation
Δ.Λ.Π. 33	Κέρδη ανά μετοχή
I.A.S. 33	Earnings Per Share
Δ.Λ.Π. 34	Ενδιάμεση Χρηματοοικονομική Αναφορά
I.A.S. 34	Interim Financial Report
Δ.Λ.Π. 36	Απομείωση Αξίας Περιουσιακών Στοιχείων
I.A.S. 36	Impairment of Assets Value
Δ.Λ.Π. 37	Προβλέψεις, Ενδεχόμενες Υποχρεώσεις και Ενδεχόμενα Περιουσιακά Στοιχεία
I.A.S. 37	Provisions, Contingent Liabilities and Contingent Assets
Δ.Λ.Π. 38	Άυλα Περιουσιακά Στοιχεία
I.A.S. 38	Intangible Assets
Δ.Λ.Π. 39	Χρηματοοικονομικά Μέσα – Αναγνώριση και Επιμέτρηση
I.A.S. 39	Financial Instruments – Recognition And Measurement
Δ.Λ.Π.	Επενδύσεις σε Ακίνητα

40	
I.A.S. 40	Investment Property
Δ.Λ.Π. 41	Γεωργία
I.A.S. 41	Agriculture

- Δ.Λ.Π. 1: Αφορά την σύνταξη των χρηματοοικονομικών εκθέσεων, η οποία πραγματοποιείται με συγκεκριμένο τρόπο, με αποτέλεσμα να είναι ευκολότερη η σύγκριση προηγούμενων οικονομικών χρήσεων, είτε της ίδιας, είτε διαφορετικής εταιρείας (Θαλασσινός και Λιάπης,2013).
- Δ.Λ.Π. 2: Καθορίζεται ο τρόπος που χειρίζονται λογιστικά τα αποθέματα, το κόστος των αποθεμάτων, η αναγνώριση τους ως έξοδα. Δίνονται παράλληλα για τον προσδιορισμό του κόστους κατευθυντήριες οδηγίες για το χρησιμοποιούμενο κόστος της κοστολόγησης των αποθεμάτων. Το Δ.Λ.Π 2 δεν χρησιμοποιείται σε μη ολοκληρωμένα έργα με συμβάσεις κατασκευής, όπως αναφέρονται στο Δ.Λ.Π. 1. Επιπλέον, το Δ.Λ.Π. 2 δεν χρησιμοποιείται για τα χρηματοοικονομικά μέσα (Θαλασσινός και Λιάπης,2013).
- Δ.Λ.Π. 7: Ασχολείται με τις ταμειακές ροές της οικονομικής οντότητας, οι οποίες χωρίζονται σε επιχειρηματικές, χρηματοοικονομικές και επενδυτικές για κάθε οικονομική χρήση. Οι χρήστες της επιχείρησης με το συγκεκριμένο πρότυπο έχουν πληροφορίες με τις οποίες σχεδιάζουν τη δημιουργία ισοδύναμων και ταμειακών διαθέσιμων και χρησιμοποιώντας τα, μπορούν να εκτιμήσουν τις ανάγκες της επιχείρησής τους. Μέσα από την κατάσταση των ταμειακών ροών, διακρίνονται οι ιστορικές μεταβολές από τα ταμειακά διαθέσιμα. Το συγκεκριμένο πρότυπο τηρείται από την 1η Ιανουαρίου 1994, όπου τέθηκε υποχρεωτική η σύνταξη της κατάστασης των ταμειακών ροών (Θαλασσινός και Λιάπης,2013).
- Δ.Λ.Π. 8: Στόχος του Δ.Λ.Π. 8 είναι να ορίσει τα κριτήρια τα οποία σχετίζονται με την επιλογή και την εφαρμογή των λογιστικών πολιτικών, το λογιστικό χειρισμό των μεταβολών στις λογιστικές πολιτικές και εκτιμήσεις, όπως και την αντιμετώπιση λαθών προηγούμενων ετών που γίνονται

αντιληπτά στο παρόν έτος. Επιπρόσθετα, ορίζει και τις σχετικές γνωστοποιήσεις των συγκεκριμένων γεγονότων (Αποστόλου και Φίλος,2011).

- Δ.Λ.Π. 10: Στόχος του Δ.Λ.Π. 10 είναι να ορίσει πότε οι οικονομικές καταστάσεις μιας επιχείρησης οφείλουν να προσαρμόζονται εξαιτίας γεγονότων που πραγματοποιήθηκαν έπειτα από την περίοδο αναφοράς , όπως και να περιγράψει τις αναγκαίες γνωστοποιήσεις που η επιχείρηση οφείλει να αναφέρει. Τα γεγονότα που συμβαίνουν έπειτα από την ημερομηνία του ισολογισμού και έπειτα από την έγκριση των οικονομικών καταστάσεων διακρίνονται σε διορθωτικά και μη διορθωτικά. Τα διορθωτικά σχετίζονται με τη χρήση που έκλεισε, ενώ τα μη διορθωτικά με τη χρήση που ακολουθεί. Τα μη διορθωτικά είναι απαραίτητο να γνωστοποιούνται στις σημειώσεις, ώστε οι χρήστες των οικονομικών καταστάσεων να ενημερώνονται για τους κινδύνους (Αποστόλου και Φίλος,2011).
- Δ.Λ.Π. 11 : Το αναθεωρημένο Δ.Λ.Π. 11, αντικαθιστά το Δ.Λ.Π. 11 από το 1978 «Λογιστική Συμβάσεων κατασκευής έργων». Η Εφαρμογή έγινε από την 1η Ιανουαρίου 1995. Με το πρότυπο αυτό προσδιορίζεται ο τρόπος χειρισμού των κερδών και των δαπανών, από τις συμβάσεις κατασκευής των έργων. Επιπρόσθετα, αναφέρεται στη λογιστική παρακολούθηση των τεχνικών συμβάσεων, περιέχοντας οδηγίες για τη σύνταξη και την εφαρμογή των οικονομικών καταστάσεων (Θαλασσινός και Λιάπης,2013).
- Δ.Λ.Π. 12: Ο τρόπος χειρισμού του φόρου εισοδήματος θέτεται με κανόνες μέσα από το Δ.Λ.Π. 12, το οποίο ασχολείται με συνέπειες φορολογικής φύσης. Οι συνέπειες αυτές αφορούν διακανονισμούς ή μελλοντικές ανακτήσεις της λογιστικής αξίας των υποχρεώσεων και των περιουσιακών στοιχείων μιας οικονομικής οντότητας, είτε αφορούν συναλλαγές της τρέχουσας διαχειριστικής περιόδου. Οι διαφορές ανάμεσα στη φορολογική βάση και τη λογιστική αξία των υποχρεώσεων των περιουσιακών στοιχείων και των μεταφερόμενων φορολογικών ζημιών, αναγνωρίζονται ως αναβαλλόμενες φορολογικές απαιτήσεις ή φορολογικές υποχρεώσεις (Θαλασσινός και Λιάπης,2013).
- Δ.Λ.Π. 16: Στοχεύει να προδιαγράψει τον λογιστικό χειρισμό των ενσώματων ακινητοποιήσεων έτσι ώστε να δίνεται η ευκαιρία στους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων να αποκαλύπτουν πληροφορίες οι οποίες σχετίζονται με την επένδυση της εταιρίας σε ενσώματα περιουσιακά στοιχεία

και τις μεταβολές στην συγκεκριμένη επένδυση. Όσον αφορά τις μεθόδους αποτίμησης, αυτές είναι η αναπροσαρμοσμένη αξία και το κόστος κτήσης (Αποστόλου και Φίλος,2011).

- Δ.Λ.Π. 17: Καθορίζει τις γνωστοποιήσεις και τους λογιστικούς κανόνες τους οποίους οι εκμισθωτές και οι μισθωτές χρησιμοποιούν για τις μισθώσεις. Οι περιορισμοί στην εφαρμογή του Δ.Λ.Π. 17 είναι οι εξής: (Θαλασσινός και Λιάπης,2013).
- Συμβάσεις παραχώρησης πνευματικού δικαιώματος, όπως για τα θεατρικά έργα, τις μαγνητοσκοπήσεις, κινηματογραφικές ταινίες κ.α.
- Μισθώσεις που αφορούν τη χρήση μη ανανεώσιμων πόρων.
Το Δ.Λ.Π. 17 δεν εφαρμόζεται στις εξής περιπτώσεις:
- Για τα βιολογικά περιουσιακά στοιχεία, που όπως ορίζει το Δ.Λ.Π. 41, έχουν οι μισθωτές στην κατοχή τους με χρηματοδοτικές μισθώσεις
- Για τα βιολογικά περιουσιακά στοιχεία, που όπως ορίζει το Δ.Λ.Π. 41, παρέχονται από τους εκμισθωτές με λειτουργικές μισθώσεις.
- Επενδύσεις οι οποίες δίνονται σύμφωνα με το Δ.Λ.Π. 40 από εκμισθωτές με μη χρηματοδοτικές μισθώσεις.
- Για ακίνητα όπου σύμφωνα με το Δ.Λ.Π. 40 μεταχειρίζονται λογιστικά και επενδύσεις σε ακίνητα και βρίσκονται υπό την κατοχή μισθωτών.
- Δ.Λ.Π. 18: Με το Δ.Λ.Π. 18 γίνεται αναφορά στη λογιστική αντιμετώπιση των εσόδων, τα οποία είναι αποτέλεσμα οικονομικών συναλλαγών. Με τον όρο «έσοδο», εννοούμε τη θετική μεταβολή των οικονομικών στοιχείων μιας επιχειρηματικής μονάδας κατά τη διάρκεια μιας διαχειριστικής περιόδου και αυτό οφείλεται είτε στη μείωση των οφειλών της, είτε στην αύξηση των στοιχείων του ενεργητικού. Το Δ.Λ.Π. 18 προσφέρει κατανοητές οδηγίες για τη σωστή εφαρμογή των εσόδων και προσδιορίζει την τήρηση των προϋποθέσεων ώστε να αναγνωρίζονται τα έσοδα. Στο παρόν Δ.Λ.Π. δεν συγκαταλέγονται τα έσοδα που προέρχονται από α) κέρδη μετοχών από ενοποίηση, β) αλλαγές στην αξία κυκλοφορούντων περιουσιακών στοιχείων, γ) εξόρυξη πετρωμάτων ή ορυκτών, δ) αρχική καταχώρηση γεωργικής παραγωγής, ε) συμβάσεις μισθώσεων, στ) συμβόλαιο ασφαλιστηρίων, ζ) αλλαγές στην αξία περιουσιακών στοιχείων από γεωργικές δραστηριότητες, η)

συμβόλαιο ασφαλιστηρίων της εφαρμογής Δ.Π.Χ.Α. (Θαλασσινός και Λιάπης,2013).

- Δ.Λ.Π. 19: Το Δ.Λ.Π. 19 «Παροχές σε εργαζομένους», με θέμα την κατανομή των παροχών στα έτη υπηρεσίας των εργαζομένων (Attributing Benefit to Periods of Service), κρίνεται πολύ σημαντικό, καθώς με τον Ν. 3198/1955, διέπει τις αποζημιώσεις που καταβάλλονται στους εργαζομένους που συνταξιοδοτούνται από τις επιχειρήσεις. Με βάση το παρόν Δ.Λ.Π. δεδουλευμένη αποζημίωση ξεκινά από το 46ο έως και το 62ο έτος του εργαζόμενου που θα συνταξιοδοτηθεί. Εάν η ηλικία συνταξιοδότησης είναι μεγαλύτερη, αναλογικά μετατίθεται και η έναρξη λογισμού των προβλέψεων (Θαλασσινός και Λιάπης,2013).
- Δ.Λ.Π. 20: Εφαρμόζεται για τον λογιστικό χειρισμό και την γνωστοποίηση των κρατικών επιχορηγήσεων και άλλων μορφών κρατικής στήριξης. Με τον όρο κρατική επιχορήγηση εννοούμε την βοήθεια που παρέχεται από το κράτος μέσα από μεταβιβάσεις πόρων προς την εταιρία, υπό την προϋπόθεση να συμμορφώνεται στους κανονισμούς που θέτει το κράτος και σχετίζονται με το αντικείμενό της. Οι επιχορηγήσεις οι οποίες είναι συνδεδεμένες με τα αποτελέσματα και οι επιχορηγήσεις οι οποίες είναι συνδεδεμένες με πάγια στοιχεία του ενεργητικού, αποτελούν βασικές κατηγορίες επιχορηγήσεων (Αποστόλου και Φίλος,2011).
- Δ.Λ.Π. 21: Εφαρμόζεται στις περιπτώσεις επιχειρήσεων, οι οποίες μαζί με τις εσωτερικές συναλλαγές τους πραγματοποιούν και συναλλαγές και ξένο νόμισμα ή διατηρούν δραστηριότητα σε χώρες οι οποίες έχουν διαφορετικό νόμισμα. Σύμφωνα με το συγκεκριμένο πρότυπο, δύναται να χρησιμοποιηθεί τόσο η ισοτιμία της ημερομηνίας συναλλαγής, όσο και ένας μέσος όρος ισοτιμιών (είτε εβδομαδιαίος είτε μηνιαίος) με σκοπό να μετατρέψουν το νόμισμα λειτουργίας μιας συναλλαγής (Αποστόλου και Φίλος,2011).
- Δ.Λ.Π. 23: Όλες οι οικονομικές μονάδες με δανειακό κόστος χρησιμοποιούν το Δ.Λ.Π. 23. Όταν μία εταιρεία δανείζεται κεφάλαια που περιλαμβάνονται έξοδα και τόκοι, τότε η επιχείρηση αυτή αντιμετωπίζει δανειακό κόστος. Με το «κόστος δανεισμού» γνωστοποιείται η δαπάνη δανεισμού και ορίζεται η μέθοδος της λογιστικοποίησης. Τα έξοδα που συνήθως συναντάμε στο κόστος δανεισμού, αφορούν τους τόκους από βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα δάνεια, τη λήψη δανείου, τις αυξήσεις από συναλλαγματικές διαφορές για

λήψεις δανείων. Στην περίπτωση που το κόστος δανεισμού σχετίζεται άμεσα με την αγορά, κατασκευή ή και παραγωγή κάποιου περιουσιακού στοιχείου, τότε πρέπει να κεφαλαιοποιείται, καθώς είναι ενσωματωμένο στο στοιχείο αυτό. Σαν «έξοδα» υπολογίζουμε όλες τις υπόλοιπες δαπάνες. Στις επεξηγηματικές σημειώσεις που αφορούν την οικονομική χρήση, πρέπει να εμφανίζεται το επιτόκιο με το οποίο έγινε ο υπολογισμός, όπως και το ποσό του κεφαλαιοποιημένου κόστους (Θαλασσινός και Λιάπης,2013).

- Δ.Λ.Π. 24: Το συγκεκριμένο Δ.Λ.Π. σχετίζεται με τις συναλλαγές μιας επιχείρησης με νομικά ή φυσικά πρόσωπα τα οποία συνδέονται με την επιχείρηση με διάφορα μέσα. Σκοπός του συγκεκριμένου προτύπου είναι να διασφαλίσει την αποφυγή της πραγματοποίησης μηδενικών συναλλαγών ή της μη πραγματοποίησης στην συμφωνηθείσα αξία. Με τον όρο συνδεδεμένα μέρη, εννοούμε μέρη τα οποία ασκούν μεγάλη επιρροή στην επιχείρηση, όπως είναι οι θυγατρικές εταιρίες, οι κοινοπραξίες, η μητρική εταιρία και οι μέτοχοι με τις οικογένειές τους (Αποστόλου και Φίλος,2011).
- Δ.Λ.Π. 26: Το Δ.Λ.Π. 26 ασχολείται με τον τρόπο με τον οποίο υπολογίζεται η δαπάνη των εργαζομένων, π.χ. συνταξιοδοτικά προγράμματα, και πώς αυτά παρουσιάζονται στις οικονομικές καταστάσεις των εργοδοτών. Επιπλέον, το συγκεκριμένο πρότυπο εξετάζει στο σύνολο την λογιστική απεικόνιση μιας ομάδας εργαζομένων σε τέτοιου είδους προγράμματα και σε καμία περίπτωση ξεχωριστά, όπως ασχολείται το Δ.Λ.Π. 19. (Αποστόλου και Φίλος,2011).
- Δ.Λ.Π. 27: Το Δ.Λ.Π. 27 ασχολείται με την σύνταξη και την παρουσίαση των ενοποιημένων χρηματοοικονομικών καταστάσεων των εταιριών που βρίσκονται κάτω από τον έλεγχο της μητρικής εταιρείας. Το Δ.Λ.Π. 27 χρησιμοποιείται επιπλέον στις περιπτώσεις όπου η μητρική εταιρεία επενδύει σε θυγατρικές, κάτι το οποίο υποχρεωτικά απεικονίζεται στις οικονομικές καταστάσεις της μητρικής εταιρείας (Θαλασσινός και Λιάπης,2013).
- Δ.Λ.Π. 28: Το Δ.Λ.Π. 28 εστιάζει στον λογιστικό χειρισμό και την εμφάνιση στων επενδύσεων σε συνδεδεμένες επιχειρήσεις στις οικονομικές καταστάσεις μιας εταιρίας. Με τον όρο συνδεδεμένες επιχειρήσεις εννοούμε μία επιχείρηση που έχει μία από τις παρακάτω σχέσεις: α) Μία επιχείρηση που έχει την πλειοψηφία των δικαιωμάτων ψήφου των μετόχων ή των επιχειρήσεων σε μία άλλη, β) Μία επιχείρηση η οποία δικαιούται να διορίζει ή να παύει την πλειοψηφία του διοικητικού οργάνου άλλης επιχείρησης και γ)

Μία επιχείρηση που κατέχει συμβόλαιο ανάμεσα σε επιχειρήσεις ή μια διαρρύθμιση της ιδρυτικής πράξης ή του καταστατικού μιας από τις εταιρίες, το οποίο δίνει το δικαίωμα να ασκεί η μία εταιρία κυρίαρχη επιρροή στην άλλη. Τέλος, μία επιχείρηση δύναται βάσει συμφωνίας να έχει τον έλεγχο της πλειοψηφίας των δικαιωμάτων ψήφου των μετοχών ή των εταιριών μιας άλλης εταιρίας (Αποστόλου και Φίλος,2011).

- Δ.Λ.Π. 29: Το Δ.Λ.Π. 29 μελετά τη σύνταξη των μη χρηματοοικονομικών και ενοποιημένων καταστάσεων των επιχειρήσεων, οι οποίες έχουν νόμισμα υπερπληθωριστικής οικονομίας. Στις οικονομίες αυτές, η αναδιατύπωση των οικονομικών καταστάσεων είναι αναγκαία, χωρίς όμως να αποτυπώνεται στο Δ.Λ.Π. 29 το πότε είναι υπερπληθωριστική μία οικονομία. Μπορούμε να χαρακτηρίσουμε μία οικονομία υπερπληθωριστική, όταν σε διάρκεια τριών χρόνων ο πληθωρισμός έχει ξεπεράσει έστω το 100%. Όταν μια οικονομία πάψει να είναι υπερπληθωριστική, τότε το παρόν Δ.Λ.Π. 29 παύει και την εφαρμογή του. Υπάρχει ενδεχόμενο ύπαρξης διαφορών ανάμεσα σε υποχρεώσεις και περιουσιακά στοιχεία και μεταξύ φορολογικής βάσης και λογιστικής βάσης. Στην περίπτωση αυτή απαιτείται αναπροσαρμογή των χρηματοοικονομικών καταστάσεων, καθώς το Δ.Λ.Π. 12 διαχειρίζεται τη λογιστικοποίηση των διαφορών αυτών (Θαλασσινός και Λιάπης,2013).
- Δ.Λ.Π. 31: Το συγκεκριμένο πρότυπο εφαρμόζεται στον λογιστικό χειρισμό των συμφερόντων μιας επιχείρησης από την συμβολή της σε μία κοινοπραξία και τις πληροφορίες σχετικά με τις οικονομικές καταστάσεις των μελών των κοινοπραξιών-επενδυτών ανεξάρτητα από τον τρόπο με τον οποίο διεξάγονται οι δραστηριότητες της κοινοπραξίας. Όσον αφορά τα έξοδα, τα έσοδα, τα περιουσιακά στοιχεία και τις υποχρεώσεις της κοινοπραξίας όπου συμμετέχουν, αυτά παρουσιάζονται στις οικονομικές καταστάσεις των μελών-επενδυτών της κοινοπραξίας με συγκεκριμένο τρόπο. Επίσης, οι κατηγορίες των κοινοπραξιών είναι οι εξής: α) Κοινά ελεγχόμενες λειτουργίες, β) Κοινά ελεγχόμενες μονάδες και γ) Κοινά ελεγχόμενα περιουσιακά στοιχεία (Αποστόλου και Φίλος,2011).
- Δ.Λ.Π. 32: Με το Δ.Λ.Π. 32 διαμορφώνονται οι λογιστικοί κανόνες, που σχετίζονται με τον τρόπο που πρέπει τα χρηματοοικονομικά μέσα να παρουσιάζονται, όπως είναι πιο συγκεκριμένα οι χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις, οι συμμετοχική τίτλοι και τα περιουσιακά στοιχεία, καθώς και

οι συνθήκες με τις οποίες τα παραπάνω πρέπει να συμψηφίζονται (Θαλασσινός και Λιάπης,2013).

- Δ.Λ.Π. 33: Το Δ.Λ.Π. 33 διαμορφώνει τους κανόνες για τον τρόπο εμφάνισης και τον καθορισμό των κερδών ανά μετοχή. Με τον τρόπο αυτό, είναι δυνατή η σύγκριση στις επιδόσεις διαφορετικών επιχειρήσεων μεταξύ διαφορετικών η και ίδιων οικονομικών περιόδων της ίδιας οικονομικής μονάδας. Ακόμα, εφαρμόζεται η μέθοδος για την εκτίμηση των απομειωμένων και βασικών κερδών ανά μετοχή και τα κέρδη αυτά υπολογίζονται όταν διαιρούνται τα κέρδη ή η ζημιά με το σταθμισμένο μέσο όρο των κοινών μετοχών. Σε κάθε διαχειριστική περίοδο όπου συντάσσεται επίσης κατάσταση αποτελεσμάτων, αποτυπώνονται τα κέρδη ανά μετοχή (Θαλασσινός και Λιάπης,2013).
- Δ.Λ.Π 34: Το Δ.Λ.Π. 34 προσφέρει προσωρινή και ενδιάμεση πληροφόρηση σε όσους ενδιαφέρονται για την οικονομική κατάσταση της επιχείρησης, κατά την περίοδο ενός οικονομικού έτους. Οι ετήσιες οικονομικές καταστάσεις παρουσιάζουν πλήρως την εικόνα μιας επιχείρησης, αλλά δημοσιεύονται κάθε δώδεκα μήνες. Γι' αυτό το λόγο, ήρθαν στην επιφάνεια οι ενδιάμεσες χρηματοοικονομικές αναφορές, οι οποίες αφορούν περίοδο της εταιρίας μικρότερη του έτους και παρουσιάζουν περιληπτικά περιοδικές οικονομικές καταστάσεις. Οι συγκεκριμένες καταστάσεις, περιέχουν τον ισολογισμό, την κατάσταση αποτελεσμάτων, την κατάσταση διακίνησης μετρητών και τέλος την κατάσταση μεταβολής ιδίων συμφερόντων (Αποστόλου και Φίλος,2011).
- Δ.Λ.Π: 36: Το Δ.Λ.Π. 36 στοχεύει να διασφαλίσει και να διαφυλάξει τα περιουσιακά στοιχεία μιας επιχείρησης, ώστε να μην υπερβούν το ανακτήσιμο ποσό τους. Όταν δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο, τότε υπάρχει απομείωση του περιουσιακού στοιχείου και σύμφωνα με το συγκεκριμένο πρότυπο, η επιχείρηση οφείλει να εμφανίσει ζημιά απομείωσης. Επιπλέον, το συγκεκριμένο πρότυπο καθορίζει τις συνθήκες με βάση τις οποίες θα γίνεται αναστροφή στην ζημιά απομείωσης και οι οποίες περιλαμβάνονται στις επεξηγηματικές σημειώσεις των οικονομικών αναφορών. Η τήρηση του συγκεκριμένου προτύπου είναι υποχρεωτική για όλα τα πάγια περιουσιακά στοιχεία, εκτός από τα αποθέματα(Δ.Λ.Π. 2), τα χρηματοοικονομικά μέσα(Δ.Λ.Π. 39), τα βιολογικά περιουσιακά στοιχεία(Δ.Λ.Π. 41), τις επενδύσεις σε ακίνητα στην εύλογη αξία(Δ.Λ.Π. 40) και τα τεχνικά έργα(Δ.Λ.Π. 11) (Αποστόλου και Φίλος,2011).

- Δ.Λ.Π. 37: Το Δ.Λ.Π. 37 σχετίζεται με την εφαρμογή των ορθών κανόνων σχετικά με την αναγνώριση των προβλέψεων, καθώς και με τον τρόπο χειρισμού αυτών σε πιθανές απαιτήσεις και υποχρεώσεις. Παράλληλα, ασχολείται με τις σημειώσεις των χρηματοοικονομικών καταστάσεων στις οποίες πρέπει να αναγράφονται πολλές πληροφορίες για προαναφερθέντα, έτσι ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στους άμεσα σχετιζόμενους για κατανόηση του ποσού, του είδους και του χρόνου των προβλέψεων. Ακόμα, στο τέλος κάθε οικονομικής χρήσης γίνεται επανεξέταση και τροποποίηση των προβλέψεων με σκοπό να αντικατοπτρίζουν την καινούργια πραγματικότητα. Οι περιπτώσεις στις οποίες δεν τηρείται το συγκεκριμένο πρότυπο, είναι στις συμβάσεις κατασκευής, στους φόρους εισοδήματος, στα χρηματοοικονομικά μέσα και στις παροχές σε εργαζόμενους, όπου τηρούνται άλλα πρότυπα (Αποστόλου και Φίλος,2011).
- Δ.Λ.Π. 38: Το Δ.Λ.Π. 38 σχετίζεται με τον προσδιορισμό κριτηρίων για να μπορεί κάποιο στοιχείο από το ενεργητικό να αναγνωριστεί ως άυλο περιουσιακό στοιχείο και ταυτόχρονα να προσδιορισθεί η μέθοδος του υπολογισμού της λογιστικής αξίας των περιουσιακών στοιχείων. Επίσης, οι υποχρεώσεις των οικονομικών οντοτήτων για να εμφανίζουν τις γνωστοποιήσεις των αυτών περιουσιακών στοιχείων στις χρηματοοικονομικές αναφορές, ορίζονται από το παρόν λογιστικό πρότυπο (Θαλασσινός και Λιάπης,2013).
- Δ.Λ.Π. 39: Με το Δ.Λ.Π. 39 προσδιορίζονται οι λογιστικοί κανόνες που πρέπει να τηρεί μία οικονομική οντότητα για την αναγνώριση και την αποτίμηση των χρηματοοικονομικών ή και όχι στοιχείων. Οι συμβάσεις οι οποίες δημιουργούνται στις επιχειρήσεις από χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις, χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία ή από συμβόλαια πώλησης/ αγοράς μη χρηματοοικονομικών στοιχείων, ονομάζονται χρηματοοικονομικά μέσα. Όταν κάποιο χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο προορίζεται για εμπορική εκμετάλλευση και αποτιμάται σε μεταγενέστερο χρόνο, η αποτίμηση πραγματοποιείται στην εύλογη αξία, χωρίς τα έξοδα συναλλαγών. Στα αποτελέσματα που σημειώνονται κατά την αντίστοιχη περίοδο, εμφανίζονται πιθανά κέρδη και ζημιές (Θαλασσινός και Λιάπης,2013).

- Δ.Λ.Π. 40: Το Δ.Λ.Π. 40 εφαρμόζεται κατά τα στάδια αποτίμησης και αναγνώρισης των επενδύσεων, οι οποίες πραγματοποιούνται στα ακίνητα. Με το Δ.Λ.Π. 40 πραγματοποιείται η λογιστική καθοδήγηση των επενδύσεων και καθορίζονται οι απαραίτητες γνωστοποιήσεις, οι οποίες οφείλονται να συμπεριλαμβάνονται στις επεξηγηματικές σημειώσεις. Οι εξής αναφερόμενες περιπτώσεις, οι οποίες αντιμετωπίζονται από το Δ.Λ.Π. 17, δεν απασχολούνται από το παρόν Δ.Λ.Π. 40 (Θαλασσινός και Λιάπης,2013):
  - Προερχόμενα έσοδα από μίσθωση επένδυσης σε ακίνητα (Δ.Λ.Π. 18)
  - Η διάκριση των μισθωμάτων σε λειτουργικά ή χρηματοδοτικά
  - Ο υπολογισμός της καθαρής αξίας μιας επένδυσης σε χρηματοδοτική μίσθωση στις χρηματοοικονομικές εκθέσεις του εκμισθωτή.
  - Η λογιστική αντιμετώπιση των συναλλαγών αναμίσθωσης και πώλησης
  - Δικαιώματα ορυκτών εκμεταλλεύσεων κ.τ.λ
  - Περιουσιακά στοιχεία τα οποία προέρχονται από αγροτική δραστηριότητα (Δ.Λ.Π.41)
- Δ.Λ.Π. 41: Το Δ.Λ.Π. 41 ασχολείται με τις σχετικές πιστοποιήσεις, τη λογιστική αντιμετώπιση των γεωργικών συναλλαγών. Ορίζεται επιπλέον για το παρόν πρότυπο, πώς θα πραγματοποιείται σε εύλογη αξία, πλην το κόστος, η αποτίμηση των βιολογικών περιουσιακών στοιχείων (Θαλασσινός και Λιάπης,2013).

3.9 Βασικές Διαφορές Ε.Λ.Π. Και Δ.Λ.Π. Όσον Αφορά Τη Σύνταξη Οικονομικών Καταστάσεων

Κατά τη σύνταξη των χρηματοοικονομικών εκθέσεων παρατηρούμε ορισμένες ανομοιότητες ανάμεσα στα Ε.Λ.Π. και Δ.Λ.Π. (Ντζανάτος,2008). Αρχικά, ο τρόπος απεικόνισης και ο τρόπος δόμησης θα πρέπει να εφαρμόζεται με παρόμοιο τρόπο από τις Ε.Π.Ε. και τις Α.Ε., σύμφωνα με το περιεχόμενο και την διάρθρωση των χρηματοοικονομικών καταστάσεων στα Ε.Λ.Π. Για διευκόλυνση των εταιρειών, δίνεται ένα πρότυπο το οποίο και θα πρέπει να ακολουθείται. Στην περίπτωση όμως των Δ.Π.Χ.Α, για τη σύνταξη των χρηματοοικονομικών καταστάσεων, δεν

ακολουθείται ένα συγκεκριμένο πρότυπο, ενώ αντίστοιχα καθορίζεται ένα κατώτατο όριο που θα πρέπει να εφαρμόζεται στους λογαριασμούς (Ντζανάτος,2008). Επιπλέον, τα Ε.Λ.Π., χρησιμοποιούν συγκεκριμένες λογιστικές αρχές και νομοθετικούς κανόνες για την αποτίμηση περιουσιακών στοιχείων, ενώ τα Δ.Π.Χ.Α με τον προσδιορισμό της ωφέλιμης ζωής των στοιχείων, είτε με τον υπολογισμό της εύλογης αξίας, αποτιμούν το σύνολο των παγίων περιουσιακών στοιχείων. Ανάλογα με τις λογιστικές εκτιμήσεις της διοίκησης, κρίνεται και καθορίζεται η μέθοδος που θα εφαρμοστεί (Ντζανάτος,2008). Μία ακόμα διαφορά παρατηρείται για την αντιμετώπιση και τη διαχείριση των λαθών στις χρηματοοικονομικές καταστάσεις προηγούμενων διαχειριστικών περιόδων. Στα Δ.Π.Χ.Α. υπάρχει η δυνατή αναπροσαρμογή των λαθών, τα οποία πλέον εμφανίζονται στο λογαριασμό ως «αποτελέσματα εις νέον», ενώ τα Ε.Λ.Π. δεν έχουν προνοήσει για κάποια αντίστοιχη ενέργεια (Ντζανάτος,2008). Επιπλέον, σε ότι σχετίζεται με τα κόστη και την πρώτη εγκατάσταση και την ίδρυση μιας οικονομικής οντότητας, στα Δ.Π.Χ.Α. τα κόστη εμφανίζονται στα αποτελέσματα χρήσης, ενώ στα Ε.Λ.Π. εμφανίζονται στον ισολογισμό και αποσβένονται άλλα τμήματα και ισόποσα σε διάρκεια 5 χρόνων. Στις περιπτώσεις αυτές εξαιρούνται τα κόστη δανεισμού και οι δαπάνες κτήσης ακινητοποιήσεων, όπου κεφαλαιοποιούνται, αν και μόνο η οικονομική οντότητα έχει επιλέξει τη μέθοδο κεφαλαιοποίησης των τόκων (Ντζανάτος,2008). Επιπρόσθετα, μπορούμε να παρατηρήσουμε διαφορές στην αποτίμηση συναλλαγματικών διαφορών και συγκεκριμένα κατά τη διάρκεια αποτιμήσεων ή πληρωμών. Στα Ε.Λ.Π. γίνονται σε ξένο νόμισμα και η καταχώρηση τους πραγματοποιείται ή στα αποτελέσματα ή στο παθητικό ή στα έξοδα εγκατάστασης. Στην περίπτωση όμως των Δ.Π.Χ.Α., όλες οι συναλλαγματικές διαφορές ανεξάρτητα από το είδος τους μεταφέρονται στα αποτελέσματα χρήσης (Georgakopoulou et al.,2010). Ανάμεσα στα δύο πρότυπα παρατηρείται επιπλέον διαφορετικός τρόπος διαχείρισης στην αποτίμηση άυλων και παγίων περιουσιακών στοιχείων. Η αναπροσαρμογή των παραπάνω στα Ε.Λ.Π. δεν υφίσταται και με βάση τον ωφέλιμο χρόνο ζωής πραγματοποιείται και η απόσβεση τους, ενώ τα πάγια περιουσιακά στοιχεία αποτιμώνται με βάση την αξία κτήσης τους και κάθε τέλος τετραετίας πραγματοποιείται η αναπροσαρμογή τους. Η αποτίμηση των παγίων και άλλων περιουσιακών στοιχείων πραγματοποιείται κατά τα Δ.Π.Χ.Α. στην εύλογη αξία τους και με βάση τον ωφέλιμο χρόνο ζωής γίνεται η απόσβεση τους (Georgakopoulou et al.,2010):

- Όσον αφορά την αποτίμηση βιολογικών περιουσιακών στοιχείων, κατά τα Ε.Λ.Π. εμφανίζονται στην αξία κτήσης οι αποτιμήσεις τους και επιπλέον πραγματοποιούνται αποσβέσεις. Αντίθετα, τα στοιχεία αυτά αποτιμούνται από τα Δ.Π.Χ.Α. στις εύλογες αξίες τους και αποτυπώνονται με βάση το Δ.Λ.Π. 41 (Georgakopoulou et al., 2010).
- Ο λογιστικός χειρισμός των Ε.Λ.Π. για την απεικόνιση εξόδων ανάπτυξης και έρευνας ορίζει πως πρέπει να κεφαλαιοποιούνται αυτά τα έξοδα εφόσον είναι συσχετιζόμενα με τη δημιουργία κάποιου άλλου περιουσιακού στοιχείου. Ακόμα, τα έξοδα έρευνας κατά τα Δ.Π.Χ.Α. εμφανίζονται απευθείας στα αποτελέσματα χρήσης. Τα έξοδα έρευνας και η κεφαλαιοποίηση των εξόδων για την ανάπτυξη, ορίζονται από το Δ.Λ.Π. 38 (Georgakopoulou et al., 2010).
- Στις περιπτώσεις παραγώνων και άλλων χρηματοοικονομικών μέσων, συμμετοχικών τίτλων, η αποτίμηση χρεογράφων αντιμετωπίζεται από τα Ε.Λ.Π. με τον εξής τρόπο: κατά το είδος στη χαμηλότερη τιμή μεταξύ τρέχουσας αξίας και αξίας χρήσης. Τα Δ.Π.Χ.Α. κατ' αντιστοιχία αποτιμάνε τυχόν ομόλογα ή προθεσμιακές καταστάσεις (Ντζανάτος, 2008).
- Στις περιπτώσεις που αφορούν συμμετοχές σε άλλα χρηματοοικονομικά στοιχεία, ομόλογα, θυγατρικές ή συγγενικές εταιρείες, τα οποία προορίζονται για πώληση, εάν είναι βέβαιη η ύπαρξη ενεργής αγοράς, τότε αποτιμώνται στην εύλογη αξία. Αντίθετα, αν δεν συμβεί αυτό, τα στοιχεία που προαναφέρθηκαν πριν, αποτιμώνται στο κόστος, εάν και μόνο αφαιρεθούν οι ζημίες που ενδεχομένως προέκυψαν κατά την αποτίμηση. Οι διαφορές που προκύπτουν από την αποτίμηση, σύμφωνα με τις οδηγίες που ορίζονται από το Δ.Λ.Π. 39, μεταφέρονται στην καθαρή θέση της επιχείρησης (Ντζανάτος, 2008).
- Τα Ε.Λ.Π. καταχωρούν τις συναλλαγές ιδίων μετοχών στην πλευρά του ενεργητικού στην αξία χρήσης τους και την ίδια στιγμή δημιουργείται στο αποθεματικό το ίδιο ποσό, που είναι αποτυπωμένο στα ίδια κεφάλαια. Επιπρόσθετα, στις συναλλαγές των πωλήσεων από τις μετοχές, μπορούν να προκύψουν έσοδα ή έξοδα, τα οποία μεταφέρονται στα αποτελέσματα χρήσης. Οι δαπάνες ή τα κέρδη από την πώληση των ιδίων μετοχών, σύμφωνα με την προσέγγιση των Δ.Π.Χ.Α. όπως καθορίζει το Δ.Λ.Π. 32 εμφανίζονται στην καθαρή θέση των χρηματοοικονομικών καταστάσεων της οικονομικής οντότητας (Georgakopoulou et al., 2010).

- Τα μερίσματα που δίνονται στους μετόχους, σύμφωνα με Δ.Π.Χ.Α., θεωρούνται ανά μερίδα υποχρέωση της οντότητας, όταν έχει προχωρήσει με την έγκριση τους το αρμόδιο όργανο της επιχείρησης, ενώ, τα μερίσματα απεικονίζονται από τα Ε.Λ.Π. σαν υποχρέωση πριν την έγκρισή τους (Georgakopoulou et al.,2010).
- Τα δύο λογιστικά πρότυπα, παρουσιάζουν διαφορά και ως προς την εμφάνισή τους. Πιο συγκεκριμένα στα Δ.Π.Χ.Α, πρέπει να εμφανίζονται σε διαφορετική κατηγορία οι επιχορηγήσεις, απ' ότι τα ίδια τα κεφάλαια, ενώ στα Ε.Λ.Π. οι επιχορηγήσεις μεταφέρονται στα αποτελέσματα αφού εμφανιστούν στα ίδια κεφάλαια, με βάση το χρόνο απόσβεσης των παγίων που τους έχουν επιχορηγηθεί (Ντζανάτος,2008).
- Όσον αφορά το φόρο εισοδήματος, στα Δ.Π.Χ.Α. αντιμετωπίζεται έξω και η απεικόνισή του γίνεται στα αποτελέσματα χρήσης, ενώ αντίθετα στα Ε.Λ.Π., ο φόρος εισοδήματος εμφανίζεται στον πίνακα διάθεσης αποτελεσμάτων (Ντζανάτος,2008).
- Τα δύο πρώτα παρουσιάζουν διαφορές στην ανάλυση των φόρων, καθώς τα Ε.Λ.Π. δεν έχουν προβλέψει το λογιστικό χειρισμό των αποτελεσμάτων από φόρους μελλοντικών χρήσεων, ενώ τα Δ.Π.Χ.Α. με τους κανονισμούς του Δ.Λ.Π. 12, καθορίζουν την εμφάνιση των αναβαλλόμενων φόρων εισοδήματος στις χρηματοοικονομικές καταστάσεις μιας οντότητας (Georgakopoulou et al.,2010).
- Μία ακόμα άξια αναφοράς διαφορά ανάμεσα στα δύο λογιστικά πρότυπα, αφορά τις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις, καθώς και το πότε πρέπει να συντάσσονται. Όσον αφορά τα Δ.Π.Χ.Α. δεν θέτουν κάποια συγκεκριμένα όρια για τη σύνταξη ενοποιημένων οικονομικών καταστάσεων. Παρόλα αυτά το θεωρούν αυτονόητο, καθώς υπάρχει έλεγχος της μητρικής εταιρείας. Αντίθετα οι εταιρείες ομίλου πρέπει σύμφωνα με τα Ε.Λ.Π. να τηρούν δύο από τους τρεις ακόλουθες προϋποθέσεις: α) Το σύνολο του κύκλου εργασιών να είναι πάνω από 7.400.000,00 ευρώ, β) το σύνολο του ισολογισμού να είναι πάνω από 3.700.000,00 ευρώ και τέλος γ) ο μέσος όρος των υπαλλήλων να ξεπερνά τα 250 άτομα (Georgakopoulou et al.,2010).
- Όσον αφορά τα έκτακτα αποτελέσματα, τα Δ.Π.Χ.Α. θεωρούν πως έκτακτα αποτελέσματα επιφέρουν μόνο οι περιπτώσεις απαλλοτρίωσης ή καταστροφών, ενώ αντίθετα τα Ε.Λ.Π. υποστηρίζουν πως τα έκτακτα

αποτελέσματα προέρχονται από διάφορες συναλλαγές, οι οποίες δεν σχετίζονται με την καθημερινή δραστηριότητα μιας επιχείρησης. Επιπλέον, σε ό,τι αφορά τα κέρδη ανά μετοχή, τα Δ.Π.Χ.Α. με βάση το Δ.Λ.Π. 33, θεωρούν πως πρέπει να αποτυπώνονται, ενώ τα Ε.Λ.Π. δεν γνωρίζουν τη γνωστοποίησή τους στις χρηματοοικονομικές καταστάσεις (Georgakopoulou et al.,2010).

- Σχετικά με τα παραρτήματα των χρηματοοικονομικών καταστάσεων αλλά και τον πίνακα μεταβολών ιδίων κεφαλαίων, στα Ε.Λ.Π. στον πίνακα διάθεσης αποτελεσμάτων εμφανίζεται τμήμα των μεταβολών των ιδίων κεφαλαίων, ενώ αντίθετα στα Δ.Π.Χ.Α. καταρτίζεται ο «πίνακας μεταβολών ιδίων κεφαλαίων» και όχι ο ίδιος ο πίνακας (Georgakopoulou et al.,2010).
- Σχετικά με το προσάρτημα των χρηματοοικονομικών καταστάσεων, στα Δ.Π.Χ.Α. είναι απαραίτητη η ύπαρξη του προσαρτήματος, καθώς ο αριθμός των πληροφοριών που πρέπει να εμπεριέχεται σε σχέση με τις λογιστικές πρακτικές που ακολουθούνται, τους φόρους εισοδήματος, τον τρόπο αποτίμησης του παθητικού και του ενεργητικού, την ενημέρωση για τα κέρδη κατά μετοχή κ.α. είναι μεγάλος. Σε αντιδιαστολή, τα Ε.Λ.Π. προσδιορίζουν ποιές επεξηγηματικές σημειώσεις και ποιές πληροφορίες είναι υποχρεωτικό να αποτυπώνονται στις εκθέσεις (Ντζανάτος,2008).

Πίνακας 4. Ενδεικτικές διαφορές στις οικονομικές καταστάσεις των Ε.Λ.Π. με τα Δ.Λ.Π. (Ντζανάτος,2008)

Ε.Λ.Π.	Δ.Λ.Π./ Δ.Π.Χ.Α.
Ισολογισμός	Ισολογισμός
Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης	Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης
Κατάσταση Ταμειακών Ροών	Κατάσταση Ταμειακών Ροών
Πίνακας Διάθεσης Αποτελεσμάτων	Κατάσταση Μεταβολών Καθαρής Θέσης
Επεξηγηματικές Σημειώσεις	Προσάρτημα

3.10 Πλεονεκτήματα Και Μειονεκτήματα Από Την Υιοθέτηση Των Δ.Λ.Π. Από Τις Ελληνικές Επιχειρήσεις

Η καθιέρωση, η προσαρμογή και η εφαρμογή των Δ.Λ.Π./ Δ.Π.Χ.Α. επιφέρει σε επενδυτές και σε επιχειρήσεις αρκετές συνέπειες, όπως και σε άλλους χρήστες οικονομικών πληροφοριών. Από τις προαναφερόμενες συνέπειες, υπάρχουν και πλεονεκτήματα όπως και μειονεκτήματα (Spathis and Tsipouridou,2012)

Αρχικά, όσον αφορά την επίδραση των Δ.Λ.Π. στις επιχειρήσεις, παρατηρούμε πως δίνεται το πλεονέκτημα της σύγκρισης με διεθνείς ανταγωνισμούς, καθώς συντάσσονται οι οικονομικές καταστάσεις, κάτω από μία κοινή βάση αναφοράς (Spathis and Tsipouridou,2012). Έπειτα, οι πολυεθνικές εταιρείες, οι οποίες διαθέτουν θυγατρικές εταιρείες σε ξένες χώρες, έχουν τη δυνατότητα να ενσωματώσουν τις καταστάσεις των οικονομικών πληροφοριών μεταξύ τους και να εφαρμόσουν κοινή λογιστική γλώσσα σε συνολικό επίπεδο (Spathis and Tsipouridou,2012). Επιπρόσθετα, η μεγαλύτερη διαφάνεια και το χαμηλότερο κόστος κεφαλαίου που προσφέρουν στις ελληνικές επιχειρήσεις τα Διεθνή Λογικά Πρότυπα, δίνουν τη δυνατότητα στους ξένους επενδυτές να διακρίνουν περισσότερες επενδυτικές ευκαιρίες και με αποτέλεσμα να είναι διατεθειμένοι να πληρώσουν υψηλότερες τιμές μετοχών. (Spathis and Tsipouridou,2012). Το όφελος που προσφέρει η χρήση των Δ.Λ.Π./Δ.Π.Χ.Α από την πλευρά των επενδυτών είναι μεγάλο, καθώς γίνονται πιο λεπτομερείς οι χρηματοοικονομικές καταστάσεις και παρέχεται μία έγκυρη και πιο ολοκληρωμένη πληροφόρηση, ώστε να υπάρχει από πλήθος επενδυτών μία καλύτερη κατανόηση (Spathis and Tsipouridou,2012). Επιπρόσθετα, μέσα από την κοινή διάρθρωση των οικονομικών καταστάσεων θα μειωθούν οι αναγκαίες προσαρμογές που έπρεπε να συμβούν και ως συνέπεια θα είναι περισσότερο συγκρίσιμα τα οικονομικά στοιχεία. Έτσι, μειώνεται το κόστος για τους επενδυτές, όπως και για τις εταιρείες οι οποίες δημιουργούν βάσεις δεδομένων για την επεξεργασία των πληροφοριών(Spathis and Tsipouridou,2012). Όλα τα παραπάνω έχουν θετική επίδραση που αφορά την αμεσότερη ενσωμάτωση των πληροφοριών στις τιμές των μετοχών, καθώς και θετική επίδραση στην αποτελεσματικότητα της αγοράς(Spathis and Tsipouridou,2012). Παράλληλα, παρατηρούμε θετική εξέλιξη μέσα από την εφαρμογή των Δ.Λ.Π. και σε κρατικό επίπεδο, καθώς λόγω της μεγάλης συγκρισιμότητας, προβλέπεται η αύξηση των ξένων επενδύσεων και φορολογικό όφελος για τα κράτη, θεωρώντας ταυτόχρονα πως θα ακολουθήσουν έναν κοινό λογιστικό κανόνα οι καθαρές φορολογικές εισροές

χωρίς να υπάρχουν κίνδυνοι μείωσης των ξένων επενδύσεων(Spathis and Tsiouridou,2012).

Για τους επενδυτές, ελλοχεύει ο κίνδυνος από την εφαρμογή των Δ.Π.Χ.Α. που πηγάζει από ουσιαστικές οικονομικές διαφορές, ενώ οι εθνικές πολιτικές μπορεί να οδηγήσουν σε ανομοιογενή εφαρμογή και να επηρεάσουν την χρηματοοικονομική πληροφόρηση. Έτσι, μπορεί να αποδοθεί πλασματική πεποίθηση πως είναι διεθνώς κοινές οι λογιστικές πολιτικές και να υπάρχουν για τους επενδυτές κρυμμένοι κίνδυνοι (Tsalavoutas et al.,2012). Παράλληλα, η καθιέρωση των Δ.Π.Χ.Α. μπορεί να ορίσει κοινές λογιστικές πολιτικές και αρχές. Παρόλα αυτά η οικονομική πληροφόρηση που προέρχεται από τις οικονομικές πληροφορίες, είναι πιθανό να επηρεάζεται και από άλλους παράγοντες, όπως είναι για παράδειγμα το νομοθετικό πλαίσιο, το ελεγκτικό πλαίσιο, τον ρόλο των μέσων ενημέρωσης, το πολιτικό καθεστώς, τη διαρρύθμιση και τη νομική μορφή των ίδιων των επιχειρήσεων, τη δομή των χρηματαγορών κ.α.. Για αυτό το λόγο, η χρηματοοικονομική πληροφόρηση θα παραμείνει σε μεγάλο βαθμό εθνική και όχι διεθνής και θα ελλοχεύουν κίνδυνοι κάτω από την επιφανειακή πληροφόρηση για τους επενδυτές (Tsalavoutas et al.,2012). Όπως αναφέρει ο Ball(2006), η κοινή βάση για τη διεθνή χρηματοοικονομική πληροφόρηση δεν εξασφαλίζεται μονάχα με την καθιέρωση των Δ.Π.Χ.Α, αλλά με τη σύγκλιση των χώρων και σε άλλους παράγοντες. Οι ενιαίοι κανόνες υποβολής των οικονομικών εκθέσεων, σε έναν ολοένα και πιο παγκοσμιοποιημένο κόσμο, είναι αναπόφευκτοι και απαραίτητοι. Με την υιοθέτηση των Δ.Π.Χ.Α., θα ενισχυθεί η ποιότητα των παρεχόμενων πληροφοριών, όμως δεδομένων των παρακάτω θα πρέπει να υπάρχει η υφιστάμενη προσοχή (Paradamou and Tzivinikos,2013):

- Τα κίνητρα των οργάνων υποβολής και των διοικήσεων (νομοθέτες, ελεγκτές, πολιτικοί κ.α.) είναι εθνικά και έτσι αναπόφευκτα θα οδηγήσουν σε διαφορές στην ποιότητα της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης
- Δεν έχουν δοκιμαστεί ακόμα στην πράξη τα αποτελέσματα της διεύθυνσης εφαρμογής
- Μπορεί να γίνει η φαινομενική βελτίωση της ποιότητας της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης της καθιέρωσης των Δ.Π.Χ.Α., χωρίς την ουσιαστική εφαρμογή τους

- Η έμφαση που δίνουν τα Δ.Π.Χ.Α. στην εφαρμογή των εύλογων αξιών, μπορεί να δημιουργήσει προβλήματα μεταξύ των χωρών με διαφορετική οικονομική ανάπτυξη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

Στο συγκεκριμένο κεφάλαιο αναφέρονται τα συμπεράσματα από την ήδη υπάρχουσα βιβλιογραφία, καθώς και από την παρούσα έρευνα. Επιπλέον, γίνεται αναφορά στους περιορισμούς της διπλωματικής εργασίας. Τέλος, γίνονται κάποιες προτάσεις για μελλοντική έρευνα ώστε να αντιμετωπιστούν οι περιορισμοί της συγκεκριμένης έρευνας και να επιλυθούν οποιαδήποτε ζητήματα δεν μπόρεσε να καλύψει η συγκεκριμένη έρευνα. Σύμφωνα με την ήδη υπάρχουσα βιβλιογραφία, η υιοθέτηση των Δ.Λ.Π. συμβάλλει όχι μόνο στη βελτίωση της συγκρισιμότητας των οικονομικών καταστάσεων των επιχειρήσεων, αλλά και στην βελτίωση της ποιότητας των χρηματοοικονομικών πληροφοριών. Επιπρόσθετα, μέσα από την ορθή υιοθέτηση των Δ.Π.Χ.Α. διασφαλίζεται μεγαλύτερη ακρίβεια πρόβλεψης για τους αναλυτές και μικρότερη δυνατότητα για την αγορά πληροφοριών εκ των έσω, μειώνοντας με αυτό τον τρόπο την προοπτική των έσω να εκμεταλλευτούν σημαντικές πληροφορίες. Ταυτόχρονα, η εφαρμογή των Διεθνών Προτύπων εξασφαλίζει καλύτερη προβλεπτική ικανότητα των εκτιμητών και υψηλότερη κερδοφορία των επιχειρήσεων. Οι επιχειρήσεις λοιπόν οι οποίες έχουν υιοθετήσει πλήρως τα Δ.Λ.Π. επωφελούνται τόσο από οικονομικές καταστάσεις καλύτερης ποιότητας-μεγαλύτερης διαφάνειας, όσο και από καλύτερη σύγκριση στοιχείων προηγούμενων ετών και ανάλυση του ανταγωνισμού του κλάδου δραστηριοποίησής τους. Ωστόσο, ακόμα και μετά την υιοθέτηση των Δ.Π.Χ.Α., ούτε οι επενδυτές προστατεύονται σε κάθε περίπτωση, ούτε οι ελεγκτικοί μηχανισμοί είναι πάντα επαρκείς. Ακόμα, η εφαρμογή των Δ.Λ.Π. να μην έχει βελτιώσει σε μεγάλο βαθμό την ποιότητα των χρηματοοικονομικών καταστάσεων, αλλά εξακολουθεί να υπάρχει έντονη ανησυχία για το μεγάλο ποσό δαπανών που απαιτείται από τις επιχειρήσεις για την εφαρμογή τους με σκοπό να επωφεληθούν μακροπρόθεσμα από τα θετικά αποτελέσματα. Αυτό συμβαίνει διότι κάθε χώρα αντιδρά διαφορετικά στην υποχρεωτική υιοθέτηση των Δ.Π.Χ.Α., δεδομένου ότι δεν είναι όλες το ίδιο έτοιμες να τα υιοθετήσουν.

Από την παρούσα έρευνα, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι οι οικονομικές καταστάσεις οι οποίες συντάσσονται με βάση τα Δ.Λ.Π. παρέχουν πολλές

λεπτομέρειες και πολλές πληροφορίες στις επιχειρήσεις, συμβάλλοντας έτσι στην διαφάνεια των οικονομικών καταστάσεων και στην αντικειμενική προσέγγιση. Ακόμα, μέσα από την υιοθέτηση των Δ.Λ.Π. παρουσιάζονται καλύτερα οι δραστηριότητες των επιχειρήσεων και απεικονίζονται καλύτερα οι οικονομικές τους θέσεις, ενώ ταυτόχρονα βελτιώνεται η προβλεπτική ικανότητα των εκτιμητών, ενισχύοντας με αυτό τον τρόπο την κερδοφορία των επιχειρήσεων. Επίσης, η εφαρμογή ενός λογιστικού συστήματος διεθνώς αναγνωρισμένων προτύπων εξασφαλίζει οικονομική ανάπτυξη και σταθερότητα, ενισχύει την αξιοπιστία και την εκταμίευση δανείων, ενώ παράλληλα βελτιώνει τις διεθνείς σχέσεις της εκάστοτε χώρας που εφαρμόζει ένα τέτοιο σύστημα. Αυτό δεν σημαίνει φυσικά πως δεν υπάρχει ακόμα η ανάγκη για δοκιμή μεταρρυθμίσεων στο λογιστικό και οικονομικό τοπίο, ώστε να γίνουν ακόμα περισσότερο αντιληπτές και εμφανείς οι θετικές επιδράσεις των Δ.Λ.Π. μετά την εφαρμογή τους, οι οποίες φυσικά γίνονται εμφανείς και επέρχονται με την πάροδο κάποιων χρόνων. Ακόμα,, τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα είναι ιδιαίτερα περίπλοκα και δαπανηρά, γεγονός το οποίο δυσκολεύει την υιοθέτησή τους από τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις λόγω του υψηλού κόστους μετάβασης. Επιπρόσθετα, εξετάζοντας τον Ν.4308/2014 και τα Δ.Λ.Π., μπορούμε να καταλήξουμε στο συμπέρασμα πως παρά τις όποιες διαφορές υπάρχουν ανάμεσα σε αυτές τις δύο πρακτικές, έχει επιτευχθεί μεγάλη σύγκλιση μεταξύ τους, η οποία τα επόμενα χρόνια θα είναι ακόμα μεγαλύτερη δεδομένου ότι ο Ν.4308/2014 δίνει το δικαίωμα στις επιχειρήσεις να χρησιμοποιούν τα Δ.Λ.Π. για καθοδήγηση.

Έτσι, συμπεραίνουμε πως η Ελλάδα είναι έτοιμη να υιοθετήσει ομαλά πλήρως τα διεθνή πρότυπα και να συμβαδίσει με τον ρυθμό εξέλιξης της παγκόσμιας οικονομίας, δίνοντας την δυνατότητα στις επιχειρήσεις της να συμβαδίσουν με την διεθνή πρακτική και να ενισχύσουν την ανταγωνιστικότητά τους. Το γεγονός ότι η Ελλάδα αποτελεί σταυροδρόμι τριών ηπείρων (Ευρώπη, Αφρική, Ασία), κάνει επιτακτική την υιοθέτηση διεθνών πρακτικών, ώστε να συμπορεύεται με την πρακτική που επικρατεί στον διεθνή χώρο. Επιπλέον, δεν είναι λίγες οι ελληνικές εισηγμένες εταιρίες οι οποίες από το 2005 χρησιμοποιούν υποχρεωτικά τα διεθνή πρότυπα. Ακόμα, η μετάβαση στα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα μπορεί να είναι ομαλή πλέον, καθώς υπάρχει άρτια εκπαιδευμένο προσωπικό στα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, ενώ καθημερινά διεξάγονται σεμινάρια πάνω σε αυτά και διδάσκονται εδώ και αρκετό καιρό στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Μέσα λοιπόν από την υιοθέτηση των Δ.Λ.Π., οι ελληνικές επιχειρήσεις μπορούν να εκσυγχρονιστούν και παράλληλα να

προσεγγίσουν νέους επενδυτές. Ταυτόχρονα, μέσα από την υποχρεωτική εφαρμογή των Δ.Λ.Π. στην Ελλάδα, οι λογιστικές καταστάσεις θα βελτιωθούν αισθητά, ενώ οι ελληνικές επιχειρήσεις που υιοθετήσουν τα Δ.Λ.Π θα έχουν την δυνατότητα να προσφέρουν υπηρεσίες υψηλότερης ποιότητας και να είναι περισσότερο ελκυστικές για τους εξωτερικούς επενδυτές. Συμπεραίνουμε λοιπόν πως μία χώρα όπως η Ελλάδα είναι σίγουρα καλύτερο να συμβαδίζει με τη διεθνή πρακτική.

Όλα τα παραπάνω, αξίζει να ληφθούν υπόψη αφού βέβαια συνεκτιμήσουμε και τους περιορισμούς της συγκεκριμένης εργασίας, με τον πιο βασικό περιορισμό να αποτελεί το σύντομο χρονικό διάστημα για την διεξαγωγή της διπλωματικής. Επιπλέον, ένας ακόμα περιορισμός της διπλωματικής αποτελεί η έλλειψη ποσοτικής έρευνας και ποσοτικών δεδομένων. Ακόμα, το γεγονός ότι δεν βρέθηκαν αρκετά στοιχεία για την εξαγωγή ασφαλών συμπερασμάτων σχετικά με τον αντίκτυπο της διεθνής πρακτικής σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις, θα μπορούσε να αποτελέσει περιορισμό της έρευνάς μας, καθώς η πλειοψηφία των επιχειρήσεων στην Ελλάδα αποτελείται από μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Επιπρόσθετα, δεδομένου ότι τα Δ.Π.Χ.Α εφαρμόζονται μαζί με πολλές μεταρρυθμίσεις, δεν υπήρχε η δυνατότητα για διαχωρισμό των αποτελεσμάτων τα οποία προκύπτουν μόνο και μόνο από την εφαρμογή τους. Δεδομένου ότι ο δημόσιος τομέας πλήττει την ελληνική οικονομία, ένα πολύ ενδιαφέρον θέμα για διερεύνηση στο άμεσο μέλλον θα μπορούσε να είναι η εφαρμογή των διεθνών προτύπων στον δημόσιο τομέα, συμβάλλοντας έτσι στην εξυγίανση του συστήματος. Εξίσου σημαντική, αλλά και ενδιαφέρουσα θα ήταν μία διερεύνηση των αιτιών, οι οποίες αφορούν τις αρνητικές επιπτώσεις των Δ.Λ.Π. από την υιοθέτησή τους από το Ελληνικό Λογιστικό Σύστημα. Είναι γεγονός, πως μέσα από την υιοθέτηση των Δ.Λ.Π. από τις ελληνικές εταιρείες, θα δοθεί μία ώθηση για το άνοιγμα στις διεθνείς αγορές, όπου θα συντελέσει ως αρωγός στην ανταγωνιστικότητα τους, χωρίς να υστερούν συγκριτικά με αντίστοιχες εταιρείες του εξωτερικού. Ακόμα, δεδομένου ότι με το πέρασμα των χρόνων θα υπάρχουν ακόμα περισσότερες πληροφορίες για τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, είναι ενδιαφέρον να γίνουν επιπλέον μελέτες σχετικά με τα Δ.Λ.Π. και τον αντίκτυπό τους στην κοινωνία. Ένα ακόμα ενδιαφέρον θέμα για μελλοντική έρευνα θα μπορούσαν να αποτελούν τα θετικά και τα αρνητικά της υιοθέτησης των Δ.Π.Χ.Α. από τις ελληνικές επιχειρήσεις, βοηθώντας έτσι τις ελληνικές επιχειρήσεις να είναι σε θέση να αποφασίσουν αν τις συμφέρει να υιοθετούν τα Ελληνικά ή τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα. Τέλος, με την ολοκλήρωση της εργασίας παρέχεται η δυνατότητα για έρευνα σε μεταγενέστερο

χρόνο πάνω στα λογιστικά πρότυπα η οποία θα χρησιμοποιεί στατιστικές μεθόδους, ποσοτικά δεδομένα και θα αφορά μεγαλύτερο χρονικό διάστημα, καθώς τα δεδομένα στον τομέα της λογιστικής αλλάζουν με μεγάλη ταχύτητα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Ελληνική Βιβλιογραφία

- Αποστόλου,Α. και Φίλος,Γ.(2011), *Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα*, Αθήνα: Κλειδάριθμος.
- Βικάτου,Α.Μ.(2021), *Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα και η επιρροή τους στις οικονομικές καταστάσεις των τραπεζών και των επιχειρήσεων*, Μεταπτυχιακή Διπλωματική Εργασία, Πάτρα: Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο.
- Γκίνογλου,Δ.(2014), *Φορολογική Λογιστική II*, Θεσσαλονίκη: Γραφικές Τέχνες Μέλισσα.
- Δαλιάνης,Γ. και Δεληγιάννης,Θ.(2014), *Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα, η αναγκαία εξέλιξη*, Θεσσαλονίκη: Σταμούλης Α.Ε.
- Ηλιόπουλος,Α.(2022), *Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα δημοσίου τομέα: υπάρχουσα κατάσταση και προοπτικές υιοθέτησης από την ελληνική δημόσια διοίκηση*, Μεταπτυχιακή Διπλωματική Εργασία, Αιγάλεω: Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής.
- Καποπούλου,Ξ.(2022), *Τα Λογιστικά Πρότυπα στην Ελλάδα*, Μεταπτυχιακή Διπλωματική Εργασία, Πάτρα: Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο.
- Καραγιώργος,Θ.(2011), *Δ.Α.Π. μισθώσεις, πάγια, αποθέματα, επενδύσεις σε ακίνητα*, Θεσσαλονίκη: Αφοί Θ.Καραγιώργου Ο.Ε.
- Καραπάνου,Χ.(2022), *Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα και Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα*, Μεταπτυχιακή Διπλωματική Εργασία, Λευκωσία:University of Nicosia&Πάτρα: Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο.
- Κοντάκος,Α.(2006), *Γενική λογιστική σε ευρώ*, Αθήνα: Έλλην.
- Μπατσινίλας, Ε. και Πατατούκας, Κ.(2016), *Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα (Ν.430/2014) ερμηνεία και πρακτικές εφαρμογές*, Αθήνα: Ινστιτούτο Εκπαίδευσης Σώματος Ορκωτών Ελεγκτών.
- Μπατσινίλας, Ε. και Πατατούκας Κ. (2017), *Σύγχρονη λογιστική*, Αθήνα: Σταμούλης Α.Ε.
- Νεγκάκης,Χ.(2015), *I.F.R.S.-Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (θεωρία και εφαρμογές)*, Θεσσαλονίκη: Αειφόρος Λογιστική ΙΚΕ.
- Ντζανάτος,Δ.(2008), *Τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα με απλά λόγια και οι διαφορές τους από τα Ελληνικά*, Αθήνα: Καστανιώτη.

- Ροδοσθένους,Μ.(2006), *Συγκριτική μελέτη των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων που παρουσιάζουν ιδιαιτερότητες κατά την εφαρμογή τους στην Ελλάδα*, Διδακτορική Διατριβή, Μυτιλήνη: Πανεπιστήμιο Αιγαίου.
- Σπηλιωτοπούλου,Ε.(2019), *Η υιοθέτηση των Ελληνικών Λογιστικών Προτύπων από τις επιχειρήσεις και η επίδραση στις λογιστικές τους καταστάσεις: η περίπτωση των εταιρειών logistics*, Διδακτορική Διατριβή, Αθήνα: Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών.
- Σταματόπουλου,Γ., Σταματόπουλου,Δ. και Σταματόπουλου,Π.,(2015), *Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα ανάλυση και ερμηνεία*, Αθήνα:Forin-Σταματόπουλος.

2. Ξενόγλωσση Βιβλιογραφία

- Abd-Elsalam, O., and Weetman, P. (2003), *Introducing International Accounting Standards to an emerging capital market: relative familiarity and language effect in Egypt*, Journal of International Accounting, Auditing & Taxation, Vol. 12, issue:1, pp.24-51.
- Aga,M. and Oppong,C. (2019), *Economic growth in European Union: does I.F.R.S. mandatory adoption matter?*, International Journal of Emerging Markets, vol.14, issue:5, pp.792-808.
- Alabede,J.A. (2015), *Impact of Accounting Standards on the value relevance of accounting information from Nigeria's listed firms: comparative study of pre and post I.F.R.S. adoption*, International Journal of Finance and Accounting, vol.4,issue:1,pp.1-7.
- Alexander, D., and Nobes, C. (2004), *Financial accounting an international introduction*, Prentice Hall, 2nd Edition., vol. 3, pp.56-67.
- Alexandrakis, A., Kydros,D., Notopoulos,P. and Pazarskis,M.(2011), *I.F.R.S. adoption effects in Greece: evidence from the I.T. Sector*, MIBES Transactions, vol.5,issue:2, pp.101-111.
- Alnaas,A. and Rashid,A.(2019), *Firm characteristics and compliance with I.A.S./I.F.R.S.*, Journal of financial reporting and accounting, vol.17,issue:3, pp.383-410.

- Andreb,P.,Evans,L. and Tsalavoutas I.(2012), *The transition to I.F.R.S. and the value of financial statements in Greece*, The British Accounting Review, vol. 44, pp. 262-277
- Apostolou,A.K., Dimitras,A.I. and Kosmidou, K.(2010), *Bank efficiency estimation and the change of the accounting standards: evidence from Greece*, International Journal of Managerial and Financial Accounting,vol.2,issue:1, pp.20-39.
- Athianos,S.and Arsenos,P.(2011), *Use of International Accounting Standards and source of finance: the case of Greek companies listed in the Athens stock exchange*, International Research Journal of Finance and Economics, vol.78, issue:3, pp.18-33.
- Azzali,S., Mazza,T., Reichelt,K. and Wang,D.(2021), *Does mandatory I.F.R.S. adoption affect audit hours and the effectiveness to constrain earnings management? Evidence from Italy*, AUDITING:A journal of practice& Theory, vol. 10,issue:1,pp.55-71.
- Bae,K.H.,Tan,H. and Welker,M.(2008), *International GAAP differences: The impact on foreign analysts*, The Accounting Review, vol.6,issue:1,pp.156-178.
- Ballas,A.A.,Skoutela,D. and Tzovas,C.A(2010), *The relevance of I.F.R.S. to an emerging market: evidence from Greece*, Managerial Finance, vol.36,issue:11, pp.931-948.
- Barlev, B. and Haddad, R.J. (2003), *Fair value accounting and the management of the firm*, Critical Perspectives on Accounting, vol.14, issue:1, pp. 383–415.
- Bellas,P.A. and Papadatos,P.K.(2011), *The value relevance of accounting information under Greek and International financial reporting standards: the influence of firm-specific characteristics*, International Research Journal of Finance and Economics, vol.76, issue:6, pp. 9-23.
- Bhuiyan,M.,Habib,A. and Hasan,M.(2019), *I.F.R.S. adoption, financial reporting quality and cost of capital: a life cycle perspective*, Pacific Accounting Review, vol.31,issue:3, pp.497-522.
- Brochet, F., Jagolinzer,A.D. and Riedl, E.J(2013), *Mandatory I.F.R.S. adoption and financial statement comparability*, Harvard Business School, vol.15, issue:2,pp.11-109.

- Burgstahler,D.,Hail,L. and Leuz,C.(2006), *The importance of reporting incentives: earnings management in European private and public firms*, The Accounting Review, vol. 81, issue:5, pp.983-1016.
- Byard,D., Li,Y. and Yu,Y.(2011), *The effect of mandatory I.F.R.S. adoption on financial analysis “information environment”*, Journal of Accounting Research, vol.49,issue:1, pp. 69-96.
- Callao,S.,Ferrer,C.,Jarne,J.I. and Lainez,J.A.(2009), *The impact of I.F.R.S. on the European Union: is it related to the accounting tradition of the countries?*, Journal of Applied Accounting Research, vol.10,issue:1,pp.33-55.
- Chimonaki, C. and Vergos, K.(2019), *Evaluating the effects of I.F.R.S. adaption on earnings management in Greece, a logit approach*, International Journal of Financial Engineering and Risk Management,vol.3,issue:2,pp.130-145.
- Christensen,H.B., Lee,E., Walker, M. and Zeng,C. (2015), *Incentives or standards: what determines accounting quality changes around I.F.R.S. adoption*, European Accounting Review, vol.24,issue:1,pp.31-61.
- Connell,V. and Sullivan,K.(2008), *The impact of mandatory conversion to I.F.R.S. on the net income of FTS Eurofirst 80 firms*, The Journal of Applied Research in Accounting and Finance, vol.3,issue:2,pp.17-26.
- Dalla,K. and Iatridis,G.(2011), *The impact of I.F.R.S. implementation on Greek listed companies: an industrial sector and stock market index analysis*, International Journal of Managerial Finance, vol.7,issue:1,pp.284-303.
- Daske,H., Hail,L., Leuz,C. and Verdi,R. (2013), *Adopting a label: heterogeneity in the economic consequences around I.A.S./I.F.R.S. adoptions*, Journal of Accounting Research, vol.51, issue:1,pp.495-547.
- De Lange, P. & Howieson, B. (2006), *International Accounting Standards setting and U.S. exceptionalism*,Critical Perspectives on Accounting, vol.17, issue:1,pp. 1007–1032.
- Demmer,M., Pronobis,P. and Yohn,T.L.(2016), *Financial statement-based forecasts and analyst forecasts of profitability: The effect of mandatory I.F.R.S. adoption*, Kelly School of Business, vol.15, issue:2, pp.12-35.
- Dimitropoulos,P., Asteriou,D., Kousenidis,D. and Leventis,S.(2013), *The impact of I.F.R.S. on accounting quality: evidence from Greece*, Advances in

Accounting, incorporating advances in international accounting, vol.29, issue:1, pp.108-123.

- El-Gazzar,S. and Finn,P.(2017), *Restatements and accounting quality: a comparison between I.F.R.S. and US-GAAP*, Journal of Financial Reporting and Accounting, vol.15, issue:1, pp.39-58.
- Evans,L. and Tsalavoutas,I.(2010), *Transition to I.F.R.S. in Greece: financial statement effects and auditor size*, Managerial Auditing, vol.25,issue:8, pp.814-842.
- Fitriany,F.,Mita,A.,Utama,S. and Wulandari,E.(2018), *The adoption of I.F.R.S.,comparability of financial statements and foreign investor's ownership*, Asian Review of Accounting, vol.26,issue:3, pp.391-411.
- Floropoulos,I.,Georgakopoulou,E. and Spathis,C.(2010), *The transition from the Greek accounting system to I.F.R.S.: evidence from the manufacturing sector*, International Journal of Managerial and Financial Accounting, vol.2,issue:1,pp.4-19.
- Gavanou, J.F. (2009), *Potential actuarial contributions to the redesign of employers' accounting standards for "employee benefit plans". (I.A.S. 19/SFAS 87)*, Working Paper, Chairman of the I.A.S. 19, vol.9,issue:1, pp.22-76.
- Georgakopoulou,E.,Spathis,C., and Floropoulos, J. (2010), *The transition from Greek Accounting System to I.F.R.S.: Evidence from the manufacturing sector*,International Journal of Managerial and Financial Accounting,vol.21,issue:1,pp.11-54.
- Georgakopoulou,E and Spathis,C.(2007), *The adoption of I.F.R.S. in South Eastern Europe: the case of Greece*, International Journal of Financial Services Management, vol.2, issue:2, pp.50-63.
- Hail,L., Leuz,C. and Wysocki,P. (2010), *Global accounting convergence and the potential adoption of I.F.R.S. by the U.S.*,Accounting Horizons, vol.24,issue:3,pp. 355-394.
- Hessayri,M. and Saihi, M.(2018), *Ownership dynamics around I.F.R.S. adoption: emerging markets context*, Journal of Accounting in Emerging Economies, vol.8,issue:1, pp.2-28.

- Hevas,L.,D.and Karampinis,I.N.(2011), *Mandating I.F.R.S. in an unfavorable environment: the Greek experience*, The International Journal of Accounting, vol.46,issue:1,pp.304-332.
- Horton,J.,Serafeim,G. and Serafeim,I.(2013), *Does mandatory I.F.R.S. adoption improve the information environment?* Contemporary Accounting Research, vol.30, issue:5,pp.388-423.
- Hung,M. and Subramanyam,K.R.(2007), *Financial statement effects of adopting International Accounting Standards: the case of Germany*, Review of Accounting Studies, vol.12,issue:1, pp.623-657.
- Kouki,A.(2018), *I.F.R.S. and value relevance: a comparison approach before and after I.F.R.S. conversion in the European countries*, Journal of Applied Accounting Research, vol.19, issue:1,pp.60-80.
- Kousenidis,D.,Ladas,A.C., and Negkakakis,I. (2013), *The effects of the European debt crisis on earnings quality*, International Review of financial analysis, vol.30, Issue: 3, pp.351-362.
- Lahmar,Z and Zeghal,D. (2016), *The impact of I.F.R.S. adoption on accounting conservatism in the European Union*, International Journal of Accounting and Financial Reporting, vol.6,issue:1,pp.127-160.
- Liapis, K., and Thalassinou, E. (2013), *A comparative analysis for the accounting reporting of “employee benefits” between I.F.R.S. and other accounting standards: a case study for the biggest listed entities in Greece*, International Journal of Economics & Business Administration, vol 1.,issue:1, pp. 91-116.
- Lourenco, I.M.E.C. and Branco, M.E.A.D.C. (2015), *Main consequences of I.F.R.S. adoption: analysis of existing literature and suggestions for further research*, Revista Contabilidade&Financas, vol.26, issue:68,pp.126-139.
- Marsh, B. and Kleiner, B.H. (2004), *An overview of trends in employee benefits programs*, Management Research News., vol. 27, issue:4, pp. 1-8.
- Matta,P.(2020), *Adoption of I.F.R.S. in Greece and the response of Greek market*, Postgraduate Dissertation, Patra: Hellenic Open University.
- Naoum, V.C., Sykiannakis,N. and Tzovas, C. (2011), *The perceptions of managers of Greek firms regarding the cost and benefits ensuing from the*

- adoption of International Financial Reporting Standards*, Journal of Economic Sciences and Applied Research, vol. 3, pp.59-74.
- Negkakis,C.I. (2013), *The explanatory power of earnings for stock returns in the pre-and post- I.F.R.S. era: some evidence from Greece*, Managerial Finance, vol.39, issue:9, pp.814-824.
  - Palea,V. (2013), *I.A.S./I.F.R.S. and financial reporting quality: lessons from the European experience*, China Journal of Accounting Research, vol. 4, issue:4, pp. 247-263.
  - Papadamou,S.,Tzivinikos,T.(2013), *The risk relevance of International Financial Reporting Standards: evidence from Greek banks*, International Review of Financial Analysis, vol.27,issue:1,pp.43-54.
  - Pazarskis,M. Koutoupis,A, Drogalas,G. and Tsakiris,K.(2014), *The adoption of I.F.R.S. in publicly listed enterprises of high and medium capitalization and the impact of the size of the audit firm in Greece*, Corporate ownership &control, vol.11,issue:4,pp.707-716.
  - Pegg, T. (2009), *Creating engagement through employee benefits*, Strategic HR Review, vol.8, issue:2, pp. 5-12.
  - Sellhorn,T. and Skaife,H(2008), *The cross-country comparability of I.F.R.S. earnings and book values: evidence from accounting-based valuation models*, paper presented at the 31st Annual Congress European Accounting Association, Rotterdam, April.
  - Spathis, C. and Tsiropoulou, M.(2012), *Earning management and the role of auditors in an unusual I.F.R.S. context: the case of Greece*, Journal of International Accounting, Auditing and Taxation, Vol. 21, issue:1,pp.62-78.
  - Tarca,A.,M., Moy,R. and Morris,D. (2006), *An investigation of the relationship between use of International Accounting Standards and source of company finance in Germany*, Working Paper Series, vol.21,issue:1, pp.12-35.
  - Wang, J., Wei,L. and Frost,A. (2020), *Product market competition, stock price informativeness and I.F.R.S. adaption: evidence from Europe*, Review of Quantitative Finance and Accounting, vol.13,issue:4,pp.98-124.
  - Zeghal, D., and Mhedhbi, K. (2006), *An analysis of the factors affecting the adoption of International Accounting Standards by developing countries*, The International Journal of Accounting, vol.41,issue:4, pp.53-76.